

SAKKYNDIG RAPPORT

Agder Tingrett sak: 23-04694TVI-TAGD/TFAR

Sak etter Barneloven §61.3

Med utgangspunkt i hensynet til barnets beste skal retten avgjøre spørsmål om foreldreansvar, bosted og samvær.

Saksøker:

Kay Scott-Ross Edwards
Jordbærstien 8,
1405 Langhus

Prosessfullmektig: Selvprosederende

Saksøkt:

Marius Scott-Ross Schmidt
Kirkegaten 4,
4550 Farsund

Prosessfullmektig: Advokat Kjetil Hauan Andersen, advokatfirmaet Andersen & Snerthammer AS

Barn:

Leon Scott-Ross Schmidt, f. 08.04.2010.
Gabriel Scott-Ross Schmidt f. 16.11.2013.
Nova Alexandra Scott-Ross Schmidt f. 12.09.2016.

Rapporten er utarbeidet av psykolog Bent S. Storå

Innsendt Barnesakkyndig Kommisjon den 17.11.22

Innhold

1.0. Innledning.	3
1.1. Om den sakkyndige.	3
1.2 Mandatet som ble gitt av oppdragsgiver.	3
1.3 Særskilte omstendigheter.	3
1.4 Fremgangsmåte og metodiske betraktninger.	4
1.5. Arbeid gjort i saken	5
1.6 Sakens bakgrunn.	5
1.6 Aktuell situasjon	6
1.7. Gjennomgang av sakens dokumenter.	6
2. Undersøkelser	12
2.1. Barnas forståelse av saken.	12
2.2 Mors forståelse av saken	13
2.3. Fars forståelse av saken.	20
Motorisk utvikling. Veldig bra. Finmotorisk utvikling er også veldig bra.	27
2.4 Observasjoner	27
2.5 Komparentinformasjon.	27
2.5.1 Informasjon fra offentlige komparenter.	27
13.10.23. Informasjon fra Morten Bakken Brukstuen, Leons kontaktlærer ved Haugjordet ungdomsskole.	27
23.10.23. Informasjon fra Gro Anita Færgestad, Gabriels kontaktlærere ved Bøleråsen skole.	28
19.10.23. Informasjon fra Kristoffer Dulin Syvertsen, kontaktlærer for Nova ved Bøleråsen skole.	29
15.11.23. Informasjon fra Janne Ohnstad, Lister Barnevern.	30
2.5.2. Informasjon fra private komparenter	31
27.10.23. Informasjon fra fars stefar Morten Andre Sørensen.	31
30.10.23. Informasjon fra fars stefarmor May Britt Langhaug.	33
30.10.23. Informasjon fra mors lillesøster Jacqueline Edwards Burheim.	34
3. Vurderingsdel.	35
Mandatpunkt 1. Gi en beskrivelse og vurdering av utviklingsstatus og omsorgsbehov, og drøft hva eventuelle avvik kan skyldes.	35
Utviklingsstatus og omsorgsbehovene til Leon Scott-Ross Schmidt, 13 år og 7 måneder.	35
Utviklingsstatus og omsorgsbehovene til Gabriel Scott-Ross Schmidt, 10 år.	40
Utviklingsstatus og omsorgsbehov for Nova Scott-Ross Schmidt, 7 år og 2 måneder.	41
Mandatpunkt 2. Beskriv og vurder foreldrenes omsorgs-/samværsevne i forhold til å oppfatte og ivareta (barnet)s behov.	44
2.1. Mors omsorgs- og samværsevner.	44
2.2. Fars omsorgs- og samværsevner.	45
Mandatpunkt 3. Beskriv og vurder den følelsesmessige tilknytning mellom barnet og foreldrene.	48
Mandatpunkt 4. Gi prognoser/vurder/drøft, i den grad det er psykologfaglig relevant, konsekvensene for barnet ved oppvekst hos hver av foreldrene /ulike samværsordninger/ikke samvær/forelderansvar.	48
Mandatpunkt 6 – 9.	49
Sluttkommentar med kritikk av eget arbeid	49

1.0. Innledning.

Denne rapporten er utarbeidet på oppdrag fra Agder Tingrett i perioden 01.09.23 til 20.11.23. Mor krevet foreldreansvaret, fast bosted, og samvær under tilsyn for partenes felles sønn, Leon Scott Ross Smidt, f. 08.04.2010. Hun stilte også krav om midlertidig avgjørelse om bosted for Leon inntil avgjørelse falt i saken. Den 06.09.23 sendte mor stevning om utvidelse av saken til å omhandle foreldreansvar, fast bosted og samvær for alle de tre barna deres. Den 04.10.23 utvidet retten mandatet til å også gjelde Gabriel Scott-Ross Schmidt f. 16.11.2013 Nova Alexandra Scott-Ross Schmidt f. 12.09.2016. Mandatets innhold ble ikke endret, ut over å gjelde også for Gabriel og Nova.

1.1. Om den sakkyndige.

Bent Storå er psykolog, godkjent av Helsedirektøren i 1994. Spesialist i klinisk psykologi med barn og unge i 2001. Doktorgrad i psykologi 2013. Har hatt en rekke sakkyndige oppdrag for barnevernet og for retten i barnevernssaker de siste årene. Storå er deltidsansatt i Agder Fylkeskommune. Han har ikke hatt noen tidligere kontakt med sakens parter. Dette oppdraget er utført gjennom den sakkyndiges firma: Relasjonspsykologi AS.

1.2 Mandatet som ble gitt av oppdragsgiver.

I oppnevning datert 01.09.23 fra Lister Tingrett ble mandat for dette oppdraget presisert, med frist for å levere rapporten 20.11.23. Mandatet ble utvidet til å gjelde alle tre barna den 04.10.23.

1. Gi en beskrivelse og vurdering av Leon Scott-Ross Schmidt, f. 08.04.2010, Gabriel Scott-Ross Schmidt f. 16.11.2013 og Nova Alexandra Scott-Ross Schmidt f. 12.09.2016, deres utviklingsstatus og omsorgsbehov, og drøft hva eventuelle avvik kan skyldes
2. Beskriv og vurder foreldrenes omsorgs-/samværsevne i forhold til å oppfatte og ivareta barnas behov.
3. Beskriv og vurder den følelsesmessige tilknytning mellom barna og foreldrene.
4. Gi prognoser/vurder/drøft, i den grad det er psykologfaglig relevant, konsekvensene for barna ved oppvekst hos hver av foreldrene/ulike samværsordninger/ikke samvær og delt/ene foreldreansvar.
5. Eventuelle risikomomenter bes særlig drøftet.
6. Den sakkyndige må gi uttrykk for tvil der det er tvil, og opplyse om hva som er årsaken til tvilen.
7. Det forutsettes at den sakkyndige har samtaler med begge partene og med barna, og at det foretas observasjon av begge partene sammen med barna i foreldrenes respektive hjem.
8. Den sakkyndige står fritt med hensyn til hvilke informanter for øvrig som skal kontaktes, eventuelle spørsmål om fritak fra taushetsplikt kan avklares via retten.
9. Den sakkyndige skal informere barna om saken og gi barna anledning til å uttale seg i spørsmålene om fast bosted og samvær.
10. Den sakkyndige utarbeider rapport som han sender til Barnesakkyndig kommisjon.
11. Frist for å avgi skriftlig uttalelse er mandag 20.11.2023. Uttalelsen sendes til Agder tingrett og prosessfullmektigene og Barnesakkyndig kommisjon.
12. Det forutsettes at du er til stede i rettsmøtet og avgir forklaring

1.3 Særskilte omstendigheter.

Det var ikke vært helt enkelt å få til en dialog med far i denne saken. Da sakkyndig ringte ham den 21.09.23 sa far at han var usikkert på om han ville gi informasjon til sakkyndig (se samtalereferat). Det ble sendt flere mailer og tekstmeldinger til far med forslag til møtetidspunkt, uten at far svarte. Sakkyndig sendte derfor et varsel til retten 03.10.23 med informasjon om det var vanskelig å få utredet

saken fordi far ikke svarte. Far svarte på email senere samme dag, og det ble mulig å gjøre avtale om å treffe ham.

Far har ikke oppgitt komparenter, på tross av flere oppfordringer. I tekstmelding 18.10.23 skrev sakkyndig: «Hei, kan du oppgi komparenter? Viktigst er folk som kjenner deg godt og som har uttale seg om deg, og som har sett deg sammen med barna over tid og kan si noe om det.» Far svarte: «Vi hang ikke med så mange andre mennesker. De eneste er faren min og familien til mor. De siste 5-6 årene var jeg ikke med min side av familien heller grunnet min fars oppførsel. Han ødela rett og slett familien vår på min side. Så jeg vet ikke (emoji med utslåtte armer) men som man hører gjentatte ganger fra mor i bevisene så sier hun at jeg er en god far. Og når en person som prøver å fremstille meg som «psykisk syk» gjør dette, sier vel det sitt. De eneste er familien til mor tenker jeg... Hadde vært interessant å få vite hvordan de snakker om dette uansett. I bunn og grunn hadde jeg mye mer kontakt med familien til mor. Så hvis noen har noe å si så er det hennes side av familien.» Mor ga kontaktinformasjon til egne familiemedlemmer, og fars stefar og stefars mor.

Det ble vurdert som fagetisk korrekt å gå gjennom hovedfunnene i rapporten med far før den ble sendt inn. Siden far er uten nettverk der han bor ble fars advokat bedt om å delta i denne gjennomgangen, som støtte for far. Det ble avtalt et møte hjemme hos far mandag 13 november, en uke før rapportens innleveringsfrist. Far avlyste dette møtet samme dag, og ba om å flytte møtet til slutten av uken. Det ble da kun mulig for sakkyndig å gjennomføre et telefonmøte, som ble avtalt til fredag 17 november. Fars advokat ble forhindret fra å delta i samtalen grunn av en akutt hendelse i familien hans, og det ble forsøkt å gi far en gjennomgang av rapporten telefonisk. Denne samtalen er referert til sist under mandatpunkt 2.

1.4 Fremgangsmåte og metodiske betraktninger.

Vurderingene og analysene av det innsamlede materialet gjennomført i lys av oppdatert utviklingspsykologisk teori og metode. I all hovedsak er samtalene med foreldrene og andre i saken av klinisk karakter, dvs. at det ikke foreligger en strukturert intervjuomal eller andre forhåndsbestemte prosedyrer for hvordan samtalene skal utformes. Sakkyndig er en erfaren klinisk psykolog, og denne fremgangsmåten er valgt fordi det erfaringsmessig lettere får fram nyanser i respondentens opplevelser og forståelse, og det derfor blir mer naturlig flyt i dialogen. En trygg dialog fremfor et strukturert intervju øker sannsynligheten for at respondentene opplever trygghet og dermed deler mer av sine innerste tanker og forståelser.

Mandatpunkt 7 forutsetter at det gjennomføres observasjon av barna i begge parterers hjem. Leon bodde hos sin far i Farsund da mor anla denne saken mot ham, og Gabriel og Nova bodde hos mor i Langhus. I stevningen av 24.03.23 krevde ba mor at retten skulle overføre omsorgen for Leon til henne inntil endelig avgjørelse i saken. Agder Tingrett fattet den 26.05.23 kjennelse om at Leon skulle bo fast hos sin mor inntil endelig avgjørelse falt i saken, og at far skulle ha tre timer samvær med Leon under tilsyn hver siste søndag i mnd, samt telefon eller facetime samvær to ganger per uke under oppsyn av mor. I samtale med sakkyndig 12.10.23 sa far at han ikke skal ha samvær med barna sine. Han forklarte at årsaken er at han og mor kanaliserer sine sider og synspunkt på hver sin måte. Videre at barna har sett fars side klart, for de har jo sett at de har allergiske reaksjoner, som er fars måte å forstå problemene på. Men far tenker at når barna treffer ham, og mor så snakker dritt om ham i tre uker etterpå, så er det verre for dem enn å ikke treffe far. Far ble informert at hvis ikke det kan gjennomføres observasjon av ham og barna blir det ikke ble mulig å besvare mandatpunkt 7 i denne utredningen. Far svarte at han er den eneste personen som tenker på barnas beste i denne saken, og at det derfor er han som er best egnet til å ta en avgjørelse. Fars avgjørelse er at det er best for barna at de ikke har samvær med ham inntil rettsaken er over. Han ser det slik at ham og barna bare må holde ut

noen måneder til, for da vinner han selvfølgelig saken, og de kan være sammen igjen. Far tok igjen kontakt den 18.10 per sms, og sa at han hadde snakket med sin advokat, som hadde anbefalt at far lot sakkyndig observere samvær. Far samtykket til samvær, under forutsetning at han ikke skulle treffe mor. Han skrev at han hadde problem med logistikk for å møte barna, siden det ville koste omtrent 2500.- med reise og hotell for å treffe barna. Sakkyndig informerte far om at det ikke følger en pott med penger med et sakkyndig oppdrag og ba far om å spørre sin advokat om hvor han kunne søke støtte. Far svarte at han skulle høre med advokaten neste dag. Siden har far ikke latt høre fra seg. Det ble altså ikke mulig å observere far og barna sammen. Det var allerede gjennomført en observasjon i mors hjem på det tidspunktet dette ble avklart. Sakkyndiges vurdering er at: 1. Det er fars omsorgsevner som er hovedfokus i denne utredningen ikke mor, slik at det ikke vil gi betydelig opplysning av saken å gjennomføre fler observasjoner hos mor. 2. Et større observasjonsgrunnlag hos mor vil kunne skjevfordele opplysningen av saken. Denne vurderingen ble drøftet med rettens administrator 12.10.23, som sa at retten var enig. Det ble derfor ikke gjennomført ytterligere observasjoner.

1.5. Arbeid gjort i saken

- En samtale i mors hjem, to lange telefonsamtaler, noen korte samtaler og mailer.
- To samtaler med far i hans hjem. En lang telefonsamtale. Noen korte telefonsamtaler, mailer og sms.
- Samtaler med de tre barna hjemme hos mor.
- Informasjon fra de offentlige komparentene: kontaktlærerne til Leon, Gabriel og Nova.
- Informasjon fra de private komparentene: Fars stefar, stefarmor og mors stesøster.
- Gjennomgang og resymering av sakens dokumenter (360 sider).
- Gjennomgang og resymering av fars hjemmeside om saken.

1.6 Sakens bakgrunn.

Mor og far traff hverandre i 2009. Leon ble født i 2010, Gabriel i 2013 og Nova i 2016. Da de traff hverandre jobbet begge som selgere. Far falt gradvis ut fra arbeidslivet fra omtrent 2012, hvor han jobbet fra hjemmekontor, og har ikke vært i arbeid de senere årene. Mor har vært i full jobb hele tiden, og jobber nå som finansrådgiver i bank. Ifølge mor har hun forsørget far hele tiden. Paret skilte seg i 2019, på mors initiativ. De byttet på å bo i huset sammen med barna mens mor fikk pusset det opp, og solgte det i 2020. De delte boet likt slik at de satt igjen med 50% hver, omtrent 1,6 millioner hver. Mor flyttet til Lillestrøm, og far til Grua etter bruddet. Barna trivdes ikke på disse bostedene, men far var mye sammen med dem og tok seg godt av dem på denne tiden. I løpet av de årene de var gift hadde mor og far hadde snakket om å ta et år i utlandet med barna, for å tilby dem andre opplevelser enn det de kunne få i A4 livet hjemme i Norge. Da far foreslo å ta barna med til Gran Canaria synes mor det var en god ide, og at det ville gi henne en god anledning til å ordne et godt bosted i mellomtiden, mens barna fikk verdifulle erfaringer og hadde det trygt med sin far. Mor var sammen med barna over facetime, og fattet ikke mistanke om at noe var galt inntil Sjømannsmisjonen tok kontakt med henne og formidlet at skolen var bekymret for barna. Det viste seg at far hadde nedlagt forbud mot at skolen skulle gi informasjon til mor. Skolen fortalte at barna ofte kom for sent, at de hadde høyt fravær, og at far stilte krav om at de ikke skulle delta i svømmeundervisning, og heller ikke ha papirer med seg hjem, på grunn av allergi. Far fremskaffet ikke legeattest på allergien, og skolen opplevde at han presenterte synspunkt som fremsto som avvikende. Det var Covidpandemi på den tiden, og det ble vanskelig for mor å reise til Spania. Far nektet å oppgi adressen sin, men mor

klarte å spore ham opp. Barnevernet anbefalte at alle barna skulle bli med til Norge, men far tilbakeholdt Leon fordi han hadde brukket benet. Far krevde at mor skulle gjennomføre daglig omsorg slik han gjorde, med spesielle forhåndsregler for å forebygge allergiske reaksjoner hos barna som mor oppfattet som avvikende. Etter 6 uker reiste mor hjem med Nova og Gabriel, men far holdt Leon tilbake. Medio november 2022 ble mor kontaktet av Lister Barnevern som fortalte at far bodde i Farsund. Dette var ukjent for mor. Barnevernet hadde fått en bekymringsmelding om Leon fra skolen hans, og fortalte at far hadde involvert Leon i sitt verdensbilde, slik at han snakket om rare allergiske reaksjoner og at mor forgiftet ham og søsknene ved å ikke ta hensyn til allergiforebygging. Leon hadde folkeregistrert adresse hos mor, og hun anla sak i Lister Tingrett med krav om midlertidig forføyning om at Leon skulle flytte til henne. Etter noen uker fattet Tingretten kjennelse om at Leon skulle flytte til sin mor inntil saken var ferdig behandlet i hovedforhandling, og at mor på samme grunnlag skulle ha foreldreansvaret alene. Barnevernet flyttet Leon til mor neste dag.

1.6 Aktuell situasjon

Alle barna er nå bosatt hos mor. Hun er i full jobb i bank, og bor i eiet bolig i Langhus. Barna går på skole, deltar i organisert fritidsaktivitet i nærområdet. Leon går på Haugjordet Ungdomsskole, og Gabriel og Nova går på Bøleråsen skole. Far bor i leiet leilighet i Farsund. Far har ikke familie, venner eller annen nettverk i Farsund, og han er ikke i arbeid. Han sier at han bruker all sin tid og energi på denne saken. Far bor i Farsund fordi det er langt fra mor, og fordi det er rimelig å leie bosted der. Far har fått tilkjent månedlig samvær under tilsyn i den midlertidige kjennelsen, men har ikke hatt samvær med barna siden Leon ble flyttet til mor.

1.7. Gjennomgang av sakens dokumenter.

I det følgende vil sentrale dokumenter i saken bli referert. Det vil bli vist til sidetall i dokumentsamlingen.

s. 42. Fars redegjørelse til retten, mottatt 19.04.23.

I samtaler med sakkyndig har far beskrevet dette dokumentet som ugjendrivelig bevis på at han har rett i sin forståelse av saken. Dokumentet blir derfor grundig gjennomgått i det følgende. Dokumentet er skrevet på Engelsk, men vil her bli referert på norsk.

Far skriver at han har bevist at Leon ikke har AD/HD eller dyslexi, men at skolen på Gran Canaria har utelatt bevisene på dette. At barna er syke hos mor og får tilnærmet andre gradsforbrenninger og utslett på grunn av allergi. Videre at Lister barnevern lyver og utelater bevis på at far har rett.

Far påpeker at da han overtok ansvaret forsvant Leons AD/HD og dyslexi, og han har gjort store fremskritt skolemessig, og far samtykket derfor ikke til spesialundervisning. Far vil at Leon skal lære spansk i stedet for norsk, fordi Leon ikke ønsker å gå på norsk skole og det vil ikke far heller. Far beskylder så skolen på Gran Canaria for å lyve om Covid test. Far skriver at mor ville tvinge ham til å ta allergitest på barna, at hun lyver og manipulerer og at mor ikke vil innse at både far og barna har allergiske reaksjoner, men at hun i stedet kaller ham mentalt syk. Siden mor lyver og har sagt til Leon at han må gå på skolen og ikke late som han er syk, nedla far forbud mot at barna skulle snakke med mor uten ham til stede.

Så skriver far noe om papirhendelsen, pustevansker og allergi for klor, som er vanskelig å følge. Det virker som at det han vil si er at mor og hans stefar lyver og vrir på det far sier for å få det til å se ut til at han er mentalt syk. Han skriver så at viserektoren lyver, og så noe om allergitester og forsikring som

er vanskelig å følge. Så skriver far at barna blir røde i ansiktet og Leon ikke får puste på grunn av allergi mot klær, og at det av den grunn er forståelig at Leon ikke ønsker å ha kontakt med «that woman», som antakelig er mor. Derneft at det er for varmt i sommerferien i Spania, og at mor kidnappet barna. Så at skolen i Alicante var forferdelig, og at Leon ble mobbet av fire barn, men skolen påsto at det var han som angrep de fire. Derneft skriver far noe som er vanskelig å følge, om en case, og noe om skolen i Costa Blanca som har behandlet far dårlig. Derneft at far satt grenser for Leon ved å ta fra ham hans PC, hvorpå Leon ringte mor og sa at han ville hjem. Som svar på dette ringte mor skolen og fortalte dem at far er psykisk syk, og da startet problemene. Derneft skriver far noe som er vanskelig å forstå om at han har tatt lydopptak av sønnen sin med mor, og at hun har slettet bevis, og at Lister Barnevern forsøker å få far til å virke psykisk syk. Derneft at han fikk seg en advokat som forsøkte å strukturere fars skriving, men det ville ikke far finne seg i for han ville ha alt frem i dagen siden det er barnas fremtid det handler om. Så noe om dokumenter til barnevernstjenesten og en minnepinne, som er vanskelig å følge, og at hans stefar og mor legger premisser slik at han ser mentalt syk ut. Derneft skriver far noe om dommeren, og beviser, og at barna har vært utsatt for en overgriper i fem år. Sakkyndig synes det er vanskelig å forstå det som fars skriver her. Så at Roald i barnevernet i Lister har gått bak fars rygg og lyver. Og at Leon hater alle som sier at barna ikke har allergiske reaksjoner, og at Leon tilbød seg å ofre seg selv, ved å bytte plass med de to andre barna som er hos mor. Jeg forstår det slik at Leon vil redde dem, fordi de blir så syke fordi hun ikke beskyttet de mot allergien deres. Far skriver så at det er feil at han har snakket med barna om allergi og sykdom, men at han har vært nødt til å la dem bli så syke at de nesten kan dø, for å bevise at de lider av allergi. Videre skriver at han og Leon ikke vil ha noe med nordmenn å gjøre, at norsk barnevern lyver, men at spansk barnevern er 100% på hans side. Så at Leon ble mobbet i Alicante, og i Farsund, og at far er den eneste som har beskyttet Leon. Så skriver far at hans egen mor ikke har psykisk sykdom, men fysisk sykdom, og at han skal gå til retten med dette i en egen sak. Derneft at han selv i likhet med barna reagerer allergisk på mange ting, men at mor ikke skjønner at barna har allergi, men påstår at de har mange andre diagnoser. Avslutningsvis skriver far noe som er vanskelig å følge, men det kan synes som at han hevder at dersom noen mener at far har problemer med sin psykiske helse, så sier de egentlig at barna har problematisk psykisk helse.

Vurdering av fars dokumentasjon.

Sakkyndig oppfatter det som svært vanskelig å forstå fars redegjørelse. For det første fordi han har skrevet sin forklaring på Engelsk, i stedet for norsk som er hans morsmål. Far har åpenbart mangelfulle engelskkunnskaper, og antakelig ville han ha klart å uttrykke deg klarere dersom han skrev på sitt morsmål. For det andre fordi dette dokumentet fremstår som svært lite strukturert. Det refereres ofte til hendelser som han ikke er forklart tidligere i dokumentet, og ved mange anledninger beskrives det flere ulike aktører og situasjoner i samme setning. Far synes selv å vurdere dokumentet som et sterkt bevis på at hans versjon av hendelser og årsaksforhold er den rette, men sakkyndig vurderer dokumentet som desorganisert og forvirrende. Etter å ha lest fars dokument grundig sitter sakkyndig igjen med inntrykk av at far er svært forbitret. Han mener seg løyet til og bevisst ført bak lyset av skolene i Gran Canaria og Costa Blanca, Lister barnevern, sin stefar, mor og muligens retten? Den eneste aktøren eller informanten som far nevner som han anser at ikke har løyet for ham er barnevernet på Gran Canaria. Far bruker svært sterke ord i sin beskrivelse av situasjonen. Han bruker ordet overgrep («abuse») om det mor har utsatt barna for. Videre at han har latt barna bli så syke at de nesten døde, for å bevise at de har allergiske reaksjoner. Sakkyndig forstår det slik at far handler denne saken om liv og død for barna, slik at dersom ikke mor beskytter barna mot allergi på den måten som far gjør det, så vil barna kunne bli så syke at de dør av det. Når far beskylder mor

for overgrep er det antakelig denne forståelsen som ligger til grunn: siden mor ikke beskytter barna mot en livsfarlig sykdom, så begår hun overgrep.

S. 8. *Barnevernet i Listers* vurderinger er oppsummert i enkeltvedtak av 08.02.23. De mottok bekymringsmelding fra Vestby barnevern, som hadde mottatt melding fra NAV. Far hadde tatt med seg tre barn og dratt til utlandet, og holdt ett barn (Leon) tilbake selv om mor hadde omsorgen for ham. Bekymringen handlet om fars omsorgsevne og psykiske helse, og ble aktualisert da far reiste til Norge. Fars stefar var melder, og opplyste at far har psykiske vansker, og at han har en genetisk sårbarhet. Hans psykiske vansker gjør at far har et så stort fokus på barnas allergier, og tiltak for å forebygge allergiske reaksjoner, at det hemmer deres livsutfoldelse. Det er imidlertid ikke påvist at barna har allergi. I samtale fortalte Leoni at han er allergisk for polyester og at klærne må vaskes på spesielle måter hver dag og strykes, og allergi for klorvann. Barnevernet fant fars psykiske helse bekymringsfull, og at far ikke ønsker hjelp for disse vanskene, at far involverer Leon i sitt verdensbilde preget av mistillit, hemmer hans skolegang og kontakt med hans mor og søsken og andre enn far selv. Barnevernet har oppfordret far til å oppsøke lege for å ta en allergitest av barna, han svarte at det kommer han ikke til å gjøre. Lister barnevern vurderte at far ikke ga Leon god nok omsorg, og at svikten i fars omsorg vil kunne påføre Leon skade, men at far var ute av stand til å se hvordan han påvirket Leon negativt.

S. 108. *Fra inspektør ved skole* (det står ikke hvilken skole dette gjelder). Far motsetter seg kartlegging av Leons evnenivå.

S. 134. *Fra den Norske skolen på Gran Canaria*. Far informerer om at begge sønnen har allergi for klor i svømmebasseng og papirstøv. Ønsker at barna skal ha digitale læremidler og ikke papir med hjem. Skolen krevde legeattest, og far skulle skaffe legedokumentasjon på allergiene.

S170. *Fra Leons skoletid ved Hallagerbakken skole, Oslo*. Møte med foresatte datert 23.07.17. Skolen opplevde at Leon var urolig, aggressiv og utagerende, handlet på impuls, ofte kom i konflikt og forstyrret undervisningen. De opplevde ham som usikker, og at han hadde behov for trygge rammer. Leon sa selv at han ikke hadde en nær venn. Skolen var bekymret for hans sosiale og faglige utvikling, og ønsket henvisning til PPT. Foresatte mente at denne atferden skyldes at han ble mobbet av en i andre klasse da han selv gikk i første klasse.

S 179. *Sakkyndig rapport fra PPT 25.04.2019* angående Leon. Normalt svangerskap og fødsel, normal utvikling av syn og hørsel. Leon strevde med lese- og skriveferdigheter, og var urolig på skolen, og strevde med oppmerksomhet og konsentrasjon. Han ble beskrevet som sosial, men at han ofte havnet i konflikt og kunne utagere. Han mistet fort interessen for oppgavene når han opplevde motgang og ga fort opp. Dette viste seg også ved evnetestingen, hvor han etter hvert sa at det var kjedelig, ble urolig, og ga opp. Evneprøvene lå totalt i nedre del av totalområdet. Hans styrke var på verbale oppgaver, men han strevde med visuell resonnering og arbeidsminne, og vil trenge at læring gjøres konkret. PPT anbefalte mengdetrening og repetisjon i kortere bolker for at Leon skulle mestre å tilegne seg fag. Det ble konkludert med at han ikke har behov for spesialundervisning, men bør få støtte til å følge undervisning i klassen.

s.205. Mor sender mail til Lister Barnevern, med kopi av bekymringsmelding fra Sjømannskirken. Hun har fått mail fra barnevernet på Gran Canaria som anbefaler at barna flytter til Norge, hvor de kan

få den hjelpen de trenger. Mor skriver at far ikke ser alvor i situasjonen.

s. 226, møtereferater fra samtaler mellom far og barnevernet.

s. 235, bekymringsmelding fra Den Norske Skolen på Casa Blanca (DnsCB) i Spania. Leon får ikke tilfredsstillende utbytte av undervisningen, og har vært voldelig mot medelever. Han ligger bak de andre elevene skolefaglig, og er preget av foreldrekonflikten. Far hadde sagt at han ville gi Leon hjemmeskole, og at han ikke hadde tiltro til systemet.

s. 297. Sakkyndig uttalelse, Kristian Gundersen. Gundersen var sakkyndig i forhold til sak etter bvl §61.1. Han gjennomførte samtaler med partene, barnesamtale med Leon og innhentet informasjon fra barnevernet. Samtalene er referert i hans uttalelse. Leon uttalte at mor holdt på å drepe Nova i forbindelse med en allergisk reaksjon. Da sakkyndig spurte om de ikke kunne ta nye allergitest i Norge, svarte Leon at de kunne de ikke, fordi testene kom til å vise at de ikke har allergier, for det viste seg fra før. Men at de har bevis på at det er sant. Leon tror at Nova kan få hjerneskade av allergi, og snakker mye om alt de er allergiske for.

Gundersen vurderte det som bekymringsfullt at far hevder at han vet at barna lider av livstruende allergi, og det er farlig for dem å ha kontakt med mor, uten noen form for faglig bakgrunn for dette. Videre at far har mistillit til en rekke instanser, føler seg motarbeidet av dem og vil gå til rettssaker. Leon hadde overtatt fars verdensbilde, og fars har mistenksomhet hadde ført til at Leon er sosialt isolert, og ikke har kontakt med sin mor og sine søsken. Gundersen vurderte at Leon var utsatt for omsorgssvikt hos far, og sendte bekymringsmelding til Lister Barnevern.

s. 305. Dommersamtale med Leon. Leon vil ikke ha kontakt med sin mor, fordi hun ikke bryr seg om at han og søsknene er allergiske, noe han og pappa har bevis for. Kan ha kontakt med mor dersom hun slutter med parfyme, selger kattene, kaster alle klær av polyester og vasker og stryker alle klær hver dag. Dersom han må bo hos mor kommer han til å ha filme allergiske reaksjoner og legge de på nettet. Leon tok videopptak av dommersamtalen, selv om dommer sa til ham at det ikke er lov.

s. 311. Kjennelse, Agder Tingrett Lister (med saksgjennomgang) (slutning 325). Leon ble flyttet til sin mor midlertidig, far fikk samvær siste søndag i mnd med tilsyn i tre timer, og videosamtale to ganger per uke.

s. 349. 28.03.23 Kjennelse, Agder Lagmannsrett. Far anket tingrettsavgjørelsen over. Lagmannsretten fant at fars anke ikke tilfredsstilte kravene til ankeerklæring, men vurderte på selvstendig grunnlag at det ikke var mangler ved tingrettens saksbehandling, og saken ble avvist i Lagmannsretten.

Fars hjemmeside: savemykids.net

Far har i samtale vist til sin hjemmeside, og sagt at der ligger det bevis på at hans side av saken er rett, og at ingen instanser har tatt disse bevisene på alvor ved å lese denne informasjonen. Han ba innstendig om at sakkyndig skulle lese siden og på den måten sette seg inn i saken. Hjemmesiden vil derfor bli beskrevet grundig her:

Når siden åpner kommer et opp et bilde av Nova. Det står ikke hvor gammel hun er på bildet, men det ser ut til at hun er i småbarnsalderen. Nova har lukkede øyne, hun ser plaget ut, og har tydelig rødt utslett på kinnet og skulderen. Så følger en tekst, hvor far har skrevet: «THIS PAGE IS MADE FOR MY KIDS FUTURE!». Derneft følger et bilde av Leon, med rødt utslett på kinnet. Så følgende

tekst: «Up to this date 20.05-2023 i have been fighting Norwegian schools, Child service, Court house, police and the mother of the kids in Norway to show my evidence of the mother doing child abuse on purpose, everyone have still said no to even look at the evidence proper up to the release of this homepage. I see no other choice when the government don't want to see the truth, that the process and the truth will be revealed for you all. This homepage will be put out around the world so i can put pressure on corrupt people protecting child abuse in Norway. I have now watched my kids being in this horrible situation for many years, and now it is finally at the last lap.

Dernest et bilde av Nova med et rødt utslett på kinn og øyelokk, så et av Gabriel hvor han har et utslett på kinnet, og teksten: «NORMAL DAY EVERY DAY FOR ONE MONTH IN GRAN CANARIA WITH THE MOTHER

this was how my two youngest kids looked like underneath all the sun lotion the mother put on to try to hide the reactions. This was also my kids daily routine for around two years in Norway before i left to Spain with my kids. Everytime they were with the mother they were red, and with me, they were not.”

Så kommer det et bilde av Nova, med røde kinn, med undertittelen: «MY DAUGHTER NOVA FOUR YEARS AGO” Dernest en tekst hvor far beskriver røde utslett i ansiktet og på kroppen hos barna, og han selv. Videre at hans beviser er holdt tilbake med anklager om at han er mentalt syk, men at han har nok bevis til å gå til sak mot mor, og at ingen tar bevisene på alvor. Så er det et bilde av Nova med røde kinn. Dernest et bilde av en underarm som viser reaksjoner etter en prikketest for allergi, hvor det ser ut til at det er noen utslag. Far skriver at det er et bilde av armen til Nova. I teksten står det at testresultatene oppbevares i Spania inntil norske styresmakter har tatt anonyme tester av barna så det er mulig å sammenligne. Forsiden på hjemmesiden avsluttes med ordene:

«IT IS TIME TO MAKE NORWEGIAN INSTITUTIONS PAY FOR SUPPORTING CHILD SUPPORTING CHILD ABUSE!

Det er fire klikkbare faner i fars hjemmeside:

Den første heter: «Why i make this homepage. Der skriver far at formålet med siden er å redde hans mor, ham selv og hans tre barn fra KLAR og ÅPENBAR barnemishandling. Så gjentar han at ingen institusjoner er villig til å se på bevisene hans, og han må lage hjemmesiden for å vise sannheten. Videre at siden skal vise manipuleringen og løgnene til offentlige instanser og hva hans familie reagerer på. Så gir far en lang og detaljert beskrivelse av sin og barnas historie de siste 2,5 årene. På tross av iherdig innsats klarte ikke sakkyndig å holde tråden i denne beskrivelsen.

Den andre linken heter: Evidence 2018-2021 Norway – Canary Islands. Under denne fanen ligger det 16 klikkbare lenker. Far har lagt til omfattede tekst under hver fane. Disse avsnittene med tekst var også vanskelig for sakkyndig å følge, og det var mange gjentakelser fra det som skrevet tidligere.

Det var svært mange bilder av Nova og Gabriel, med røde merker i ansiktet og på kroppen. Dernest hans versjon av barnevernssak på Kanariøyene i 2021. Han har skrevet tekst om denne saken, og det ligger en link til en youtube-film hvor far snakker om saken. Til slutt en PDF fil på norsk, med skolen- og barnas uttalelser om saken.

Så følger en fane med tittel: «Mother says Leon lies about sicknes, 18.05-21». Far skriver at han har tatt lydopptak av mor, og at det viser at hun lyver og manipulerer. Lydopptaket er vedlagt, og synes å være tatt uten mor samtykke. Far har også laget en PDF fil hvor han har oversatt det som blir sagt til engelsk. Dernest følger lydopptak av Leon som hoster, nok et opptak hvor mor, videoopptak som far skriver at dokumenterer at hun manipulerer, lyver og truer. Så en fane som heter allergy tests, som far skriver at beviser at barna har allergi. Han skriver at det ene bildet er av armen til Nova, og at han ikke er sikker på hvilken av guttenes arm det er bilde av, men at han tror at det er Leon. Så et

avsnitt han kaller Bread Test, hvor han mener å ha vist at Nova reagerer på stoff i brødet. Dernest ett opptak av et møte han har hatt med barnevernet på Gran Canaria, som han har tatt i hemmelighet. Så følger en video av Gabriel og Nova som har røde utslett. Så nok et hemmelig opptak av mor, som ikke vil ta barna til lege. Så et videoopptak av Gabriel, bilder av Gabriel, et hemmelig opptak av et møte med barnevernet, til slutt et opptak som far mener beviser at mor kidnappet barna fra ham på Gran Canaria.

Dernest følger en fane med tittel Evidence Alicante 2021-2022. Det følger nok en lang skriftlig utlegning hvor far igjen gjennomgår saken sin. Så har han lagt ut to lydopptak, som skal vise at Leon har slettet lydopptak som far anser som bevis, og at mor fikk ham til å gjøre det. Far har oversatt det som blir sagt til engelsk, og lagt teksten ved som PDF.

Den siste klikkbare fanen heter Evidence Norway december 2022-2023. Første fane heter: «Child Service lie and manipulate my son Leon 13.12.22. Etter nok en springende tekst ligger det link til to opptak hvor far har telefonsamtale med en ansatt i barnevernet. Far snakker engelsk i samtalen, og har lagt til engelsk tekst av det den barnevernsansatte sier på norsk. Dernest fanene: Gabriel and Nova's reaction to their cat 12.02.23, med hemmelig videoopptak. Så: Gabriel being mouth shut by their mother 23.02.2023 med hemmelig lydopptak av en telefonsamtale med Gabriel. I teksten til dette innlegget skriver far at denne historien startet for 25 år siden da hans egen mor ble feildiagnostisert. I opptaket snakker far med Gabriel, som sier at han er syk, og far sier at Gabriel har pustebesvær og mor sier sint til far at han må slutte. Neste innlegg heter: Gabriel can speak about his reaction 03.03-23, dernest Gabriel will lie to school, 11.04-23, Gabriel struggles to breath again 12.05.2023.

Vurdering av fars hjemmeside.

Far har åpenbart lagt et stort arbeid i denne nettsiden. Han gjentar de samme temaene under nesten alle fanene: at han ikke blir trodd, at mor og offentlige instanser lyver og manipulerer, at barna hans er i fare på grunn av allergiske reaksjoner, at han skal bekjempe den uretten som begås mot ham og barna med alle midler, og at sannheten skal frem.

Siden inneholder mange bilder av barna, som de ikke har samtykket til at skal bli publisert. Videre er det publisert en rekke video- og lydopptak uten samtykke eller innsyn fra hverken barna, mor, offentlige instanser eller andre. Det vurderes som en grov krenkelse av disse menneskenes og ikke minst barnas integritet at far har publisert dette uten samtykke fra de involverte. Far bruker termene «abuse» og «child abuse», sammen med bilder av barna som har røde merker i ansiktet og på kroppen. Abuse oversettes oftest til norsk med ordet misbruk, og child abuse oversettes da med misbruk av barn. Fars hjemmeside går hardt ut mot mor, og skriver at det er KLART og TYDELIG at hun begår misbruk. Hvis noen leser denne siden uten å ha kjennskap til saken kan det nok umiddelbart se ut som at far beskylder mor for misbruk av barna, og man skal lese langt ned på siden hans for å forstå at når han bruker ordet abuse, så mener far at mor utsetter barna for allergiske reaksjoner og ikke at hun utsetter dem for vold eller overgrep.

Sakkyndig er psykolog, og ikke politietterforsker eller lege, og må derfor uttale seg med forsiktighet angående holdbarheten av de bevisene far hevder å ha lagt frem. Sakkyndige antar at det far presenterer antakelig ikke vil kunne bli vurdert som bevis av politi og domstoler. For eksempel legger han ut bilder av barna med røde merker i huden, men dokumenterer ikke at merkene og allergiske reaksjoner, og han legger ut bilde av en arm hvor et er gjort prikktest for allergi, uten at han dokumenterer hvem sin arm det er bilde av, eller dokumentasjon fra legen som har tatt testen.

2. Undersøkelser

2.1. Barnas forståelse av saken.

09.10.10. Barnesamtaler i mors hjem på Langhus.

Alle barna var hjemme da sakkyndig ankom. De satt sammen på rommet til Leon og gamet på mobilene sine. Sakkyndig benyttet anledningen til å informere alle barna om sakkyndiges mandat i saken. De ble fortalt at saken handler om at mamma og pappa ikke er enige om hvor de skal bo, og at siden saken handler om dem er de viktige og har rett til å si hva de selv mener og bli hørt, men at de ikke behøver å si noe. Videre at dersom de ville snakke med sakkyndig så kom det de sa til å bli skrevet ned, og at mamma, pappa og dommer i saken kom til å lese det de har sagt. Og at dersom det er noe de ikke ville uttale seg om så er det helt greit, men dersom de valgte å si noe så må det være sant. Alle barna sa at de ville uttale seg om saken.

Barnesamtale med Leon.

Leon ønsket å være den av barna som snakker med sakkyndig først, siden han er eldst. Samtalen skjedde rundt kjøkkenbordet. De andre i familien kunne ikke høre hva som blir sagt.

På spørsmål om han kan si med egne ord hva det er som ikke pappa og mamma blir enige om, svarte Leon at det er hvor han og søsknene skal bo, og hva de reagerer på og ikke reagerer på. Leon sa at i når det gjelder dette om hva han og søsknene reagerer på eller ikke så han ikke vet hva som er sannheten. Han husker ikke om han reagerer på ting. Han har fått pustevansker tidligere, og han har også fått pustevansker og noen andre reaksjoner etter at han ble flyttet til mor, men det gikk over. Han synes det var sjokkerende da barnevernet hentet ham hos far, fordi han visste ikke at de skulle hente ham akkurat den dagen.

Leon fortalte at det har vært bra å komme til mor. Han har fått mange nye venner, og det har vært fint å være med Gabriel, Nova og mamma. Han har det fint med mamma, og er glad i henne. Han har det også fint med pappa, og er glad i ham også.

Leon har ikke sett pappa på flere måneder, siden han ikke har kommet på samvær. Leon savner pappa veldig.

Dersom Leon skal bo hos mor ønsker han å ha samvær med sin far kanskje to ganger i uken. Han vil helst ha noe samvær alene og noe sammen med søsknene sine. Leon sier at man bygger opp følelser for en person når man har vært sammen med dem lenge, og da har man lyst til å være mer med dem. Derfor savner han pappa ofte. Han synes at livet er bra, han har gode venner og har det fint, men han savner pappa.

På spørsmål om hvor han tenker at han skal bo sier Leon at det vet han ikke. Når det gjelder hvor det er best for ham å bo, hvor han får mest ut av livet, sier Leon at det vet han heller ikke. Leon er enig i at han er litt i skvis mellom mamma og pappa. Dersom han sier at han vil bo hos mamma så blir pappa lei seg, og dersom han sier at han vil bo hos pappa så blir mamma lei seg. Leon er enig i at han løser denne skvisen ved å si at han vet ikke hva han mener om hvor han skal bo.

Dette har blitt lest høyt for Leon som sier at det er dette han vil si.

Barnesamtale med Gabriel.

Samtale rundt kjøkkenbordet. De andre i familien kan ikke høre hva som blir sagt. Gabriel forteller at han har det fint i livet sitt, og det går greit på skolen. Han har masse gode venner. Bestevennen bor kanskje 20 skritt borte, og er Gabriels BFF. Han har det fint med sin mor og søken. Gabriel savner sin far veldig mye.

På spørsmål om hva Gabriel tenker om at pappa sier at han og søsknene blir syke av mange ting, sier Gabriel at han liker det ikke helt. De fikk ikke være i gress eller kose med pelsdyr da de var hos pappa, og de fikk ikke bade i klor. Men Gabriel tåler egentlig helt greit å bade i klor. Han har vært i Askimbadet med mamma, og i svømmehallen med tante, og der er det jo klor, og Gabriel ble ikke syk av det. Gabriel kan fint kose med katten uten å bli syk, og han reagerer ikke på å være i gress. Gabriel vet ikke hvorfor pappa tror at han og søsknene blir syke av de tingene.

Gabriel blir informert om at mamma og pappa ikke er enige om hvor han og søsknene skal bo. Gabriel tenker seg godt om og sier at han egentlig ønsker å bo 50% hos hver av foreldrene.

Dette har blitt lest høyt for Gabriel, som sier at det er dette han vil si.

Barnesamtale med Nova.

Samtalen med Nova foregår på rommet hennes. Nova ønsker å ligge i senga si under samtalen, og hun vil at mamma skal ligge ved siden av henne så hun skal føle seg trygg når hun snakker med sakkyndig. Nova blir informert om saken.

Nova forteller at hun har blitt 7 år. Hun går Bøleråsen skole. På fritiden driver hun med klatring, rollerblades og rullegreie (tredemølle). Og så går hun på ballett og turn, og det elsker hun. Nova er glad i musikk og har egen spotify, hvor hun hører på Ed Sheeran og Lorraine. Og så synger hun selv.

Nova vet at pappa mener at hun blir syk av mange ting. Nova sier at hun ikke reager eller blir syk hverken av gress, klær, svømmehall og klor (Nova går på svømming annenhver uke og blir ikke syk av det), og katten Muffin sover ved siden av henne på puta hver natt, og Nova blir ikke syk av at han gjør det.

Nova sier tydelig at hun har lyst til å bo hos mamma. Hun har lyst til å ha samvær med pappa en gang per uke.

Dette har blitt lest høyt for Nova som sier at det er dette hun vil si.

2.2 Mors forståelse av saken

09.10.23. Informasjon fra mor.

Samtale i hennes hjem på Langhus.

Da barna gikk fra bordet og til hver sitt rom fortalte mor at far har valgt å ikke ha samvær med barna. Han fikk tilkjent tre timers samvær siste helg hver måned, samt to telefonsamtaler per uke. Far har ikke kontakt med barna, og ringte heller ikke til Nova på bursdagen hennes forleden. Mor vet ikke om far jobber, han har i alle fall ikke betalt barnebidrag til henne. Hun vet heller ikke om han har fått advokat. Mor har ikke advokat. Det er for dyrt. Hun har tre barn som hun skal oppdra på egen hånd, så hun kan ikke bruke penger på advokat. Mor oppfatter at far ikke er et sted i livet sitt hvor han kan ha ansvar for tre barn. Mor sier at hun ønsker at far skal delta i barnas liv. Hun ønsker at far skal få behandling, så er mor åpen for å samarbeide med ham. Hun synes det er viktig at barna har kontakt med ham, så lenge det er bra for dem.

I forhold til dette med at far mener at barna har kraftige allergiske reaksjoner forteller mor at alle tre barna går på skolen, hvor de ikke har begrensninger, og de har nesten ikke fravær. De er ikke syke barn, og reagerer ikke med allergi på noen ting. Hun forstår ikke hvorfor far har hengt seg så opp i dette. Hans opptatthet av allergi og forebygging av allergiske reaksjoner utviklet seg gradvis i

samlivet deres. Det var først da saken kom for retten at mor innså hvor psykisk syk far er.

Hun har lest fars prosesskrift til retten, og lagmannsrettens vurdering av dette skriftet, samt sakkyndig Gundersens vurdering av far. Det var først da hun leste disse vurderingene at hun innså hvor psykisk syk far faktisk er.

24.10.23. informasjon fra mor.

Telefonsamtale

Mor blir informert om at far har sagt at han ikke har kontakt med noen sin familie, slik at disse ikke kan gi komparentinformasjon. Videre at far tror at noen i mors familie kan uttale seg om ham. Mor svarer at det ikke er noen hverken i fars- eller mors familie som har sett far med barna etter at han stakk av til Spania. Far har fryst ut alle, så det finnes ikke noen å snakke med som har sett ham med barna de siste fire år. Mor har bedt fars familie gi informasjon om ham til sakkyndig, men de har ikke lyst til å såre ham. Mor sier at det er ingen i fars familie som vil si noe om ham. Unntaket er kanskje fars stefar Morten, som har sendt bekymringsmelding om ham til barnevernet.

Sakkyndig ber mor om å kommentere de merkene som barna har i ansiktet og kroppen på bildende som ligger på fars hjemmeside. Mor forsikrer om at det ikke merker etter vold. Hverken mor eller far har slått barna. Men det er jo slik at barn kan få utslett, og det er sikkert dette det er bilder av. Mor sier at hun ikke kommer til å anmelde fars hjemmeside med bilder av barna til politiet. Hennes erfaring er at politiet ikke prioriterer sånt. Dessuten har skolen til Gabriel og Nova har anmeldt denne hjemmesiden til politiet, så det er ikke behov for flere anmeldelser.

Mor får fortalt at far har sagt at både han og mor har puttet såpe i munnen til Leon for å få ham til å slutte å banne. Mor svarte med ettertrykk at det har hun aldri gjort! Det er det bare far som har gjort. Leon snakker ikke om dette, men mor tror at han vil fortelle det dersom sakkyndig spør ham om det.

Mors beskrivelse av barnas Utviklingsstatus.

Mor ber sakkyndig om å innhente informasjon fra skolen angående barnas utviklingsstatus. Hun vet at det har vært gjennomført nasjonale prøver, men hun har ikke fått informasjon enda om hvordan barna gjorde det på prøvene.

Leons utviklingsstatus

Kognitiv utvikling: Mor oppfatter at Leon er en gutt som forstår veldig mye. Men hun ser at han sliter med norsken. Hun ser også at matematikk er vanskelig for ham, men han mestrer spansk bra. Mor føler at det er litt tidlig for henne å konkludere hvorfor Leon ligger etter skolefaglig. Hun fikk ham til seg i mai i år, og han begynte på skolen i august. Skolen er i gang med utredning av Leon i forhold til dyslexi. PPT gjorde en vurdering i 2019 som indikerer dyslexi, og mor mistenker at han har lese- og skrivevansker av et eller annet slag. Det at far i tillegg har holdt ham utenfor skolesystemet har nok forverret vanskene hans.

Sosial utvikling. Leon har vist evne til å finne nære venner i sine omgivelser. Han har to gode venner som han går sammen med til skolen hver dag. Leon har også tatt opp igjen kontakten med tre gode venner fra tiden før far tok ham med til Spania, og mor opplever at Leon nå har fått seg et godt nettverk.

Emosjonell utvikling. Mor synes at Leon snakker veldig høyt, hver gang han snakker. Hun opplever at han blir fort revet med følelsesmessig, og at han trenger å bli møtt med ro for å lande igjen. Han kan fort bli irritert og sur. Men han er ikke voldelig eller utagerende. Med tanke på alt han har opplevd så

ser det ut til at han har klart seg veldig bra. Dessverre sitter Leon igjen med noen overbevisninger etter tiden med far, som ikke stemmer. Blant annet tror han at mor har sabotert fars liv, og at far ikke får orden på livet sitt fordi mor har hacket ham mange ganger, og at det ikke går an å stole på noen i familien. Far har repetert dette så ofte at Leon på mange måter tror på dette enda. Men han ser selv at hverken ham selv eller de andre barna ikke blir syk av katt, og at han kan svømme i basseng med klorvann uten å få utslett. Mor tror at Leon ser selv at fars uttalelser ikke stemmer, så de forestillingene som far har plantet i ham vil nok endre seg. Mor tror at det er forvirrende for Leon når han oppdager at pappa har sagt ting som ikke stemmer. Hun forteller at helefamilien har fått innvilget et opphold på Stine Sofie senteret, og mor håper at Leons opplevelser kan adresseres der.

Motorisk utvikling. Mor kan ikke uttale seg om håndskriften hans. Men sportslig og fysisk har Leon gode forutsetninger.

Gabriels utviklingsstatus.

Kognitiv utvikling: Mor beskriver Gabriel som en veldig skarp gutt. Han er flink på skolen. Det faget han strever mest med er nok skriftlig engelsk. Men han har kommet seg veldig når det gjelder lesing og skrivning. Når det gjelder matematikk så er han ikke den smarteste i klassen, men han tar det bra når han får det forklart. Mor tipper at han ligger i øvre midtskift når det gjelder matte.

Sosial utvikling: Mor synes han er flink når det gjelder det sosial. Han har flere nære venner. Det hender at han kommer i konflikter med andre. Men han er en godt likt gutt, som er morsom.

Emosjonell utvikling. Mor føler nok at Gabriel er den som har blitt mest traumatisert av den uroen som har vært rundt far de siste årene. Han kan fort bli veldig lei seg, og veldig sint, og han har problemer med å regulere følelsene. Men han klarer mer og mer å sette ord på følelser. Mor tror reguleringsvanskene det er knyttet mye til et savn etter sin far, og at han savnet sin bror voldsomt mye da Leon var med far i Spania. Gabriel er en gutt som er flink til å delta i mye, han er uredd, glad og sosial og er ikke et deprimert eller slitent barn.

Motorisk utvikling. Han er nok den av barna som er minst interessert når det gjelder sport og idrett. Han er sterk og fin og nok over gjennomsnittet når det gjelder fysisk utvikling, men han er lite interessert i idrett. Aller helst vil han henge med kompiser.

Novas utviklingsstatus

Kognitiv utvikling. Mor synes det virker som at Nova fungerer helt normalt. Mor har fått inntrykk i utviklingssamtalene med skolen at det går greit med Nova. Nova går i andre klasse, og er så ny i skolesammenheng at det er litt vanskelig å si hvordan hun ligger an, men mor synes at det går bra. Mor tror at Nova etter hvert kommer til å være på omtrent det samme nivået som Gabriel, og ikke slik som Leon. Nova er godt til å forstå hva som skjer rundt seg, og er en reflekterende jente.

Sosial utvikling. Mor synes at Novas sosiale utvikler er bra. Nova er snill og populær. Det kan være litt knuffing og sjalusi blant jentene i klassen, slik det ofte er, men ikke mer med Nova enn andre. Nova blir godt likt, og hun blir sett på som en empatisk person. Hun er nesten alltid blid, og det smitter til omverdenen. Nova er flink til å sitte stille, ta imot beskjeder, og en populær lekekamerat.

Emosjonell utvikling. Mor synes at nova ikke er så god til å ta imot kritiske tilbakemeldinger. Det er som om hun alltid skal være perfekt, og gjøre alt riktig. Mor håper Nova lærer seg til å ikke være best hele tiden. Hun behøver ikke være den flinkeste til å skrive den peneste bokstaven, eller være den som lager de mest perfekte vårrullene. De viktigste tingene er på plass hos Nova. Hun er empatisk, og forstår hvordan andre har det. Nova er veldig ung, så det er ikke så lett å se hvordan hun kommer til å bli. Hun er et barn som føler seg trygg, som har nære venner, og trives i livet sitt. Men hun er nok i risikosonen for å utvikle «flink pike syndromet».

Motorisk utvikling. Nova er nok den av barna som har best anlegg for sport. Hun trener ballett og turn, og hun elsker å trene! Hun er uredde og sterk, og langt fremme når det gjelder motorisk utvikling.

27.10.23. Informasjon fra mor.

Formålet med samtalen er å få mors versjon av parets historie.

Mor fortalte at forholdet til far var vanskelig i mange år før det kom til brudd, fordi far ikke var i arbeid i lang tid. Før det var han telefonselger. Og det var han veldig flink til. Dette er godt over fem år tilbake i tid. Det var alltid mor som forsørget familien. Etter skilsmissen fikk far en stor pengesum, og var det penger som mor hadde tjent. Hun håpet at de gode dagene skulle komme tilbake, men sånn gikk det ikke, og det ble nok for mor i 2019. Mor fikk pusset opp huset før salg, og forberedte seg på å være alenemor. Morfar stilte opp med penger slik at huset kunne ferdigstilles før salg. Det gikk noen måneder fra mor sa fra at hun ville skilles til huset var solgt, og de fordelte midlene fra salget 50% hver.

Etter dette flyttet mor til Lillestrøm til en sokkelleilighet, og far flyttet til Grua. Mor måtte slutte i jobben på grunn av Coronapandemien, og barna trivdes ikke på Grua. På den tiden foreslo far å ta med barna til Spania. Dette hadde mor og far snakket om mange ganger mens de var gift. Mor så det som en god mulighet til å få orden på sitt eget liv og finne et bosted som barna kunne trives bedre, mens far hadde ansvar for barna. Hun tenkte at barna kunne få oppleve noe fint sammen med far. Det virket som en god tanke at barna kunne flytte til et varmt land og oppleve fine ting der, heller enn å være i et kaldt land som var nedlukket på grunn av Covid. På det tidspunktet hadde mor ingen betenknninger i forhold til fars psykiske helse. Hun trodde nok at han hadde noe OCD liknende symptomer, men hun var ikke bekymret for ham.

Far tok med seg barna og dro til Gran Canaria i august i 2020. Det var dette året Coronapandemien kom, og man visste ikke da hvor omfattende tiltakene mot Corona ville bli. Far satt igjen med 1,5 millioner kroner etter hussalget, og planen hans var å leve på dette, og tilby barna andre opplevelser enn det de kunne få i A4 livet i Norge. Far hadde ikke jobb, så det var ingenting som hindret ham fra å kunne gi barna en slik opplevelse. Barna synes det var trist at mor ikke skulle være med til Gran Canaria, men hun sa til dem at mens de var på Gran Canaria og koste seg, skulle mamma ordne et nytt og bedre sted å bo, og at hun skulle komme mye på besøk.

Mor snakket med barna på videochat hver dag. Ofte rett etter middag, og noen ganger så de på filmer sammen over nett. Far var alltid til stede under samtalene. Barna fortalte ikke at noe var negativt, og det gjorde ikke skolen heller. Det var først da mor kontaktet skolen og ba om opplysninger at hun oppdaget at far hadde instruert skolen om å ikke gi ut informasjon til henne.

Det som skjedde, var at sjømannsmisjonen ringte til mor. Årsaken var at den norske skolen hadde sendt bekymringsmelding til barnevernet, men siden de ansatte ved skolen snakket dårlig engelsk, ba de sjømannskirken om hjelp til å ta kontakt med mor. Mor synes det er svært spesielt at den norske skolen ikke kontaktet mor som er den andre omsorgspersonen direkte. Hun sa til skolen at de hadde latt saken gå alt for langt, uten at de hadde kontaktet mor. Skolen svarte at far hadde gitt beskjed om at skolen ikke skulle kontakte mor, eller gi henne informasjon. Mor ringte skolen og sa til dem at dette er for dårlig! Da fikk hun informasjon om at barna ofte kom for sent til skolen, at de ikke hadde med det de trengte, og at barna ikke fikk lov av far til å ta med papir hjem eller å delta på svømmetimer. Svømmeundervisning er obligatorisk i Spania, så skolen krevde legeattest fra far for å gi barna fritak fra undervisningen, men det klarte ikke far å fremskaffe. Far presenterte mange historier til skolen som ikke stemte overens med andres virkelighetsbilde.

Mor ga da beskjed om at hun kom til å komme til Gran Canaria så fort som mulig. Mor har Britisk statsborgerskap, og etter at England trakk seg ut av EU, fikk mor vansker med innreise til

Spania. Alt var nedstengt på grunn av Coronaen, så mor fikk ikke hjelp med å skaffe seg et norsk pass. Hun printet ut en bekreftelse på bostedsadresse, og tok sjansen på at det skulle gå greit. Det gikk fint, på den måten at hun kom inn i Spania. Men far nektet å oppgi adressen sin, og det ville ikke barnevernet i Spania heller oppgi. Mor visste bare at barnevernet var i Mogan, så hun dro dit. Mor og far hadde avtalt møte med barnevernet to dager etter at mor kom til Gran Canaria. Både skolen og barnevernet hadde anbefalt at alle skulle dra tilbake til Norge. Etter møtet fikk mor møte barna. Hun fikk overlevert Gabriel og Nova, men hun fikk ikke truffet Leon. Leon hadde gips på et ben, og far nektet Leon å gå ut, fordi han kunne få dritt i gipsen. Mor brukte tiden sammen med Gabriel og Nova, og ventet på at de skulle reise hjem. Far sa at de skulle reise hjem alle sammen, men så ombestemte han seg, og sa at mor måtte signere en foreldreansvarsavtale. Mor ble tvunget til å reise hjem etter nesten 6 uker, fordi hun gikk tom for penger. Hun måtte velge å enten reise hjem uten Leon men med de to barna som hun hadde fått, eller reise alene. Far holdt igjen passet til Leon, så mor måtte bare reise. Det å reise uten Leon er noe av det vondeste hun noen gang har opplevd.

Da mor kom hjem forsøkte hun å få hjelp av de instansene som finnes i Norge. Barnevernet og politiet henla saken, fordi barna var utenfor Norges grenser. Hun fikk beskjed om at far hadde tatt Leon ut av skolen og flyttet. Hun ringte til alle norske skoler i Spania for å forsøke å finne ut hvor Leon var. Til slutt fant hun en skole hvor Leon var skrevet inn, og hun informert skolen om at hun var moren hans. Kort tid etter at mor lokaliserte dem tok far Leon ut av denne skolen også. Skolen informerte om at det hadde vært problemer på skolen. Leon hadde vært i slåsskamper, og skolen mente at far ikke var mentalt stabil. Mor fikk hjelp av Bufdir, som satt ut en etterlysning av Leon i Portugal og Spania. Leon gamet med Gabriel online, men far var alltid til stede. Dersom mor forsøkte å snakke med Leon mens han gamet med Gabriel så la far bare på. Leon fikk heller ikke lov til å ha kontakt med vennene sine i Norge. Men mor ble likevel beroliget, for på grunn av kontakten mellom Gabriel og Leon visste mor i alle fall at Leon var i live.

Så la Bufdir ut utlysning etter Leon internasjonalt, for å få hjelp til å få Leon returnert til Norge via barnekommisjonen som Norge har signert. Politiet i Spania la nok ikke mye arbeid i å finne Leon. Men mor var rolig fordi hun visste at far kom til å bli tom for penger etter hvert, og siden hun visste at Leon var i live fordi han snakket med Gabriel, måtte hun bare vente.

Det kom telefonen fra barnevernet i Farsund 16 november 2022. De spurte om hun visste hvor Leon var? Mor svarte at han var i Spania. Barnevernet informerte om at far og Leon var i Farsund, og hadde vært der i en mnd. Fars familie hadde hjulpet far til å komme til Norge, uten å informere mor om dette.

Mor sa at hun gjerne ville treffe Leon, så fort som mulig. Barnevernet i Farsund forsøkte å tilrettelegge med far og Leon for å få dette til, men far nektet. Til slutt fikk barnevernet til å sette opp et møte mellom mor, Gabriel og Nova og Leon. Dette gikk helt galt. Mor krevde å få Leon overlevert til seg, siden Leon hadde folkeregistrert adresse hos henne. Men barnevernet svarte at de holdt på med en tre mnd undersøkelse, og at de ikke kunne gjøre noe før saken var undersøkt. Mor la til rette for at far fikk ha en times samvær med Gabriel og Leon, men hun fikk bare sett Leon så vidt det var, så dro far med seg Leon og forsvant. Det var sist gang Gabriel og Nova har sett sin far, nesten ett år siden altså.

Politiet ville ikke gjøre noe, og barnevernet anbefalte mor om å levere en stevning til Tingretten. Det gikk flere uker før mor fikk en avgjørelse fra Tingretten, som ga en midlertidig avgjørelse om at Leon skulle flyttes til henne, og at hun skulle ha foreldreansvar alene. Mor visste at dersom far anket så var ikke dommen rettskraftig, så hun måtte handle raskt. Hun kontaktet barnevernet, som sa at de var villige til å hasteflytte Leon, og det gjorde de. De hentet Leon hos far med politiet i bakhånd, dagen etter at den midlertidige dommen hadde falt.

Mor oppfatter at far har et forvrengt virkelighetsbilde. Dersom noen er uenig med ham eller noe ikke fungerer, så er det konspirasjoner og manipulasjon som er årsaken. Hun synes det er synd at han ble sånn. Mor vet ikke helt når han ble syk. Hun har snakket med stefar Morten, som har informert mor om hvor utbredt psykisk sykdom er i fars familie. De som er psykisk syke i hans familie er: hans mor, mormor, onkel (mors bror), tante til moren hans, og hver av mors søsken har barn med alvorlig psykisk lidelse. Fars mor er i samme situasjon som far. Hun har også betalingsanmerkninger og klarer ikke å få orden på livet sitt. Huset hennes ble solgt på tvangsauksjon, fordi hun ikke klarte å holde oversikt, men satt hjemme hos seg selv isolert. Mor vet ikke om hvilken psykisk lidelse mor til far har. Hun oppfatter at det er skambelagt i fars familie å snakke om psykiske lidelser. Selv da mor ga informasjon om at hun var bekymret for fars psykiske helse, var det ingen som fortalte henne om alvorret i de psykiske vanskene i fars familie. Dersom mor hadde blitt informert, kunne hun ha håndtert situasjonen annerledes da far fikk symptomer.

Mor er bekymret for egne barn, siden de bærer på genene fra fars familie. De må nok passe seg når det gjelder rus, og når de er i faser i livet med mye stress, for eksempel når de skal flytte hjemmefra eller når de blir foreldre selv. Mor tenker å beskytte barna så godt hun kan. Men det er vanskelig å ta foranstaltninger så lenge man ikke blir informert om slektstreet, og mor synes det var dårlig gjort av fars familie å holde denne informasjonen borte fra henne. Hun ser ikke tegn på psykisk uhelse hos barna sine nå. Men hun vil bli ekstremt bekymret dersom retten skulle tildele omsorgen for barna til far. Men så lenge de er sammen med mor og hennes familie, så mener mor at barna får det best mulige utgangspunktet for at det skal gå godt med dem. Likevel er det mange ting som kan skje, for eksempel i tenårene. Mor kommer til å gjøre så godt hun kan for å passe på dem, og hjelpe dem.

Leons prosess etter at han ble flyttet til mor har ikke vært så tøft som mor fryktet. Hun ble advart om at Leon kunne komme til å forsøke å stikke av, fordi han var hjernevasket av sin far. Men slik har det ikke vært. Hun opplever en gutt som virker lettet over å komme hjem. Han kan selv velge når han vil være med kompiser, han får velge hvordan han skal innrede rommet sitt, og han får være sammen med søsknene sine og ha det fint. Han har ikke hatt antydning til å ville stikke av. Mor merker at Leon enda tror på noen av de rare tingene som far har fortalt ham, men hun oppfatter at det har gått bra i de fem månedene han har vært hos henne. Han hører på de reglene og grensene som mor har satt, og oppsøker mor for kos og kontakt. Det er noen konflikter iblant, men stort sett har de det fint. Gabriel og Leon henger mye sammen. Leon har sagt til mor at han vil treffe sin far, men han vil bo hos mor. Han ville ikke si det til sakkyndig, for å ikke såre sin far, men det er det han vil.

Mor forteller at far ikke har fulgt opp Leons helsesituasjon i den tiden han hadde ansvar for ham. Leon har en stor vorte i høyre hånd. Denne har vært ubehandlet i over ett år. Mor har tatt Leon til legen, som behandler ham for dette. Legen har sagt at det har gått for langt, og at det burde vært behandlet for lenge siden. Det er også slik at Leon har fått mangelfull oppfølging av tannlegen. Nå sier tannlegen at Leon burde ha hatt regulering for lenge siden, men at far ikke har fulgt dette opp. Mor sier at hun skal sende dokumentasjon fra legen og tannlegen på email: mor har sendt en attest fra Holmlia legesenter ved lege Tapakron Plyton, som bekrefter at Leon har en stor vorte som har vært der lenge i høyre hånd, som legen har skrap og fryst fire ganger. Videre dokumentasjon fra kjeveortoped som viser at to tenner må trekkes, at Leon skal ha regulering, og at han har flere hull i tennene som må behandles.

14.11.23. Informasjon fra mor.

Telefonsamtale.

Mor hadde på forhånd fått beskjed om at formålet med samtalen var å få mer informasjon om barnas spedbarnstid og utviklingsmilepæler, og om relasjonen mellom fars steforeldre og barna og

mor.

Mor forteller at det ikke har vært noe dramatikk rundt noen av fødslene. Ingen av barna hadde vansker etter fødsel. De har blitt fulgt opp med den vanlige oppfølging ved helsestasjon, med vaksiner, veiing og måling og sånt. Alle barna har vært innenfor alle kurver, og det har ikke vært noen problemer.

Da barna var små var det mor som var sammen med dem. Mor synes at far fulgte barna dårlig opp da de var små. Han tok aldri tatt pappaperm for å være med barna. Han var aldri oppe om natta med noen av barna da de var små, og sa at det var mors ansvar som hadde mammaperm. Han har ikke vært med noen av barna på første skoledag. Far hadde nok mest kontakt med Leon, da han var småbarn, men oppfølgingen var ikke veldig bra når det gjaldt ham heller. Nova var ikke planlagt. Da hun oppdaget at hun var gravid ga far henne to valg: Enten måtte hun ta abort, eller så hun måtte stå for omsorgen for Nova alene. Men far var glad i barna sine. Han lekte med dem, og opparbeidet en relasjon til dem.

Nova var 4 år da hun kom til Gran Canaria med far. Da hadde hun det sterkeste tilknytningsbåndet til mor, og ville nok ha foretrukket å være med henne. Men far hadde også en relasjon til datteren sin, og Nova gråt aldri da far tok henne med på ting, slik hun kunne gjøre dersom mormor og morfar hentet henne. Siden far og Nova hadde en relasjon var ikke mor var engstelig for at Nova skulle oppleve separasjonsvansker da far tok henne med til Spania.

Mor forteller at situasjonen rundt far nå er vanskelig for barna. Barna ba om å få ringe til far på farsdagen søndag 13 november. Gabriel har sagt at han tror at far ikke vil ha noe med ham å gjøre, siden han ikke ringer. Gabriel har nummeret til far, og far har hans nummer. Men far ringer ikke til ham, og det synes han er sårt. Mor tror at Gabriel ikke ringer til far, fordi han føler seg så avvist, og han tror at far ikke vil ha noe med ham å gjøre. Far ringte ikke til Nova på hennes bursdag, men mor håper at han kommer til å ringe til Gabriel når han fyller 10 år snart.

På farsdagen valgte Gabriel å ringe til sin far og si gratulerer. De snakket sammen et minutt tid, uten at far avtalte nye samtaler. Leon ville også ringe til far. Siden fars nummer er blokkert på Leons mobil ringte han fra mors mobil på farsdagen. Far tok han ikke mobilen. Så forsøkte Leon å ringe fra Gabriels mobil, og da svarte far. Far og Leon snakket sammen et par minutter. Leon spurte faren om hvordan det går, og far svarte at det går bra. De sa begge at de savner hverandre, så spurte far om hvordan det går på skolen, og de snakket litt om det.

Mor vet at far har kontaktet skolen og legen og bedt om informasjon. Mor har aldri hindret far fra kontakt og informasjon fra skolen, så dette har han full tilgang til. På spørsmål om når hun ble bekymret for fars mentale helse sier mor at hun nok var bekymret for at far ikke hadde det bra etter at Leon ble født. Han dro ikke på jobb, og ble engstelig for at han ikke var god nok til å være far. Hun tok dette opp med fars stefar, og spurte om de oppfattet at far ikke hadde det bra? De beroliget mor, og sa at mange fedre får slike spørsmål etter fødselen. Nå i ettertid vet mor at stefar visste at far egentlig ikke jobbet når han satt på hjemmekontor hos ham, men stefar sa ikke fra om det til mor. Mor ble ikke bekymret for fars mentale helse før hun fikk bekymringsmeldingen fra den norske skolen på Gran Canaria. Det var et sjokk for mor å få denne informasjonen.

Angående konflikten med fars stefar og samboer forteller mor at det var far som hadde en konflikt med dem. Da far sa klart fra at han ikke ønsket at hans barn skulle være sammen med dem, så støttet mor ham i dette. Hun var ikke enig i alt far gjorde, men synes det var riktig å stå ved sin manns side. Mor har sagt til dem i ettertid at det var en vanskelig situasjon for henne også, men at det ikke var henne som valgte å kutte dem ut. Hun opplever at stefar og hans kone setter seg i en offerrolle. Hun har gjentatte ganger invitert dem til bursdager og sånt, men de svarer ikke på meldinger en gang. Mor synes det er rart. De på sin side har skjult sykehistorikken i fars familie. Mor har tilbudt seg å

sette seg ned med dem og snakke gjennom det som skjedde, men de svarte ikke på dette, og svarer heller ikke på andre henvendelser. Mor synes det er leit, fordi det hadde vært godt for barna å ha relasjon til dem. Barna opplever stor ustabilitet når det gjelder far, og det hadde vært godt for dem om de hadde en stabil relasjon til stebesteforeldrene. Barna føler seg glemt og avvist av dem, og det er ikke greit.

2.3. Fars forståelse av saken.

21.09.23 Informasjon fra far.

Telefonsamtale

Sakkyndig ringte til far, og sa at det var for å sette opp et tidspunkt for en samtale med ham og barnet. Han svarte at jeg ikke kan snakke med barnet hos ham, siden politiet har tatt ham og fraktet ham til mor.

Far ble informerte om at sakkyndiges arbeidsform er slik at vanligvis gjennomgås ikke dokumentene i saken før jeg møter partene, for å unngå at jeg daner meg et forhåndsinntrykk av saken. Far krever at jeg leser dokumentene i detalj. Han har selv levert dokumentasjon som viser saken med all mulig tydelighet, og han ønsker egentlig ikke å snakke med flere mennesker før det blir rettssak. Far sa videre at tidligere sakkyndig ikke var nøytral, men skrev samtalereferater slik at det så ut som at far var mentalt syk. Tidligere sakkyndig innhentet også informasjon fra skolen selv om far ikke samtykket til dette. Ifølge far har skolen, politiet, domstolen og alle andre instanser har heller ikke vært nøytrale. Det skal far dokumentere i retten.

Far forteller at denne saken handler om at i de første fire skoleårene hans mente mor til Leon og skolen at han hadde AD/HD og dyslexi. Far ville bevise at det ikke var tilfelle, og tok ham med seg til Gran Canaria. Skolen der kan bevitne at Leon satt rolig på plassen sin og at han ikke hadde AD/HD. Far fikk leseferdigheten til Leon opp fra et nivå på 17% av nasjonalt nivå, til nesten gjennomsnittlig nivå. Far hevder med dette at han har klart å bevise at Leon ikke har AD/HD og dyslexi. Likevel tar alle instanser mors parti, og bruker det at fars mor har en diagnose som bevis på at far også er mentalt syk. Far skal først vinne saken om Leon, så skal han vinne en sak om hans mors diagnose, siden hun heller ikke er mentalt syk.

Far sier at han er usikker på om han vil snakke med meg. Han krever at jeg leser dokumentene grundig før en eventuell samtale. Så vil han spørre meg om jeg skjønner hvor den forrige sakkyndige gjorde feil. Hvis jeg kan svare på det vil han snakke med meg. Men det er egentlig unødvendig med en sakkyndig utredning, siden han har sendt inn all dokumentasjon. Far har fått advokat, som han skal snakke med i dag. Han skal diskutere dette med å samarbeide med meg med advokaten sin.

06.10.23 Informasjon fra far.

Samtale i fars hans hjem. Far bor i en leiet leilighet i Farsund sentrum. Leiligheten er svært spartansk innredet. Sakkyndige oppfatter at det lukter innestengt, og at det var svært varmt. Gardinene var trukket for, tidlig på ettermiddagen.

Innledningsvis ble far spurt om han tar opptak av samtalen. Far sa at det gjør ham, og han kommer til å publisere opptaket på sin nettside savemykids.net. Sakkyndig sa at det er ok at han tar opptak, men han har ikke rett til å legge personsensitive opplysninger på nettet om sine barn, hverken navn, fødselsdatoer, helseopplysninger eller lignende. Sakkyndig sa fra om at siden far tenkte å publisere opptaker så kunne ikke sakkyndig bruke barnas navn under samtalen.

Far fortalte han har funnet ut at han ikke hadde rett til fri rettshjelp, og han hadde ikke ressurser til å ha advokat. Han er ikke i jobb, fordi saken tar hele fars energi, og han bruker mye tid på

den. Han har alle bevisene sier han. Han har dokumentert beviser i fem år. Noe av bevisene ligger på en telefon som han ikke har lenger. På denne telefonen var det mange bilder av barna, blant annet av Nova. Far sendte disse bildene rundt omkring for å sikre seg selv. Denne telefonen lå i en bag, og den havnet hos mor. På spørsmål om hva bildene beviser svarer far at det er hva som skjedde i huset, hvordan tilstanden var.

Mor kommer med nye diagnoser på barna hele tiden. En stund var det «femte barnesykdom» som forklaring på at de har utslett og andre allergiske reaksjoner. Far sier at mor brukte denne sykdommen mye første året. Men når far vasket og strøk barnas tøy, så forsvant reaksjonene. Far sier at det beviser at det var snakk om allergiske reaksjoner. I stedet for å innse at det handler om allergi, sier mor at reaksjonene er diverse andre ting, som eksem, elveblest, astma og femte barnesykdom.

Far forteller at han har en hjemmeside om saken, som han legger ut informasjon: savemykids.net. Sakkyndige åpner denne siden på sin telefon, og ser at det er bilder av barna der. Sakkyndige informerer far om at han ikke har lov til å legge ut konfidensiell informasjon om barn på internett, selv om det er hans egne barn. Far svarer at hverken dommer, politiet eller barnevernet vil ha bevis fra ham, så han er nødt til å legge informasjonen åpent på nettet.

Far forteller at grunnen til at han startet denne prosessen, var at da Leon gikk i barnehagen, var han en gutt som var ekstremt snill og omtenkssom. Det fantes ikke noe aggresjon i ham. Men da han gikk i første klasse ble han kraftig mobbet av en gutt i 2 klasse. Mobbingen gikk ut over Leons søvn. Dette vedvarte i et halvt år, men da mobbingen sluttet gikk Leons problemer ikke over. Han ble mer utagerende, sinneutbruddene hans varte lenger og han klarte ikke å sitte stille. I andre klasse begynte skolen å snakke om Leons atferdsforstyrrelser, og begynte å gå inn på hans karakter. Far fikk ikke dette til å stemme, fordi Leon hadde fungert så godt i barnehagen, og alle snakket så positivt om ham der. Hvorfor ble han så utagerende på skolen? I andre til fjerde klasse ble Leon tatt ut av klassen og fikk undervisning i et enetiltak. Han fikk støtte fra logoped og andre spesialister. Far samtykket til at Leon skulle få hjelp, men ikke til at han skulle få en diagnose. Far følte ikke at diagnosene var riktig, og at det ikke samsvarte med at han fungerte så godt i barnehagen.

Far og mor gikk fra hverandre da Leon var i midten av tredjeklasse. Når far hadde barna og holdt unna de tingene de ikke tåler fikk de ikke allergiske utbrudd. Far har bomull på alt av klær, unngår polyester, og stryker alt, og da får ikke barna røde utslett. Barnas rødhet forsvant etter en halv dag hos far, og atferdsvanskene forsvant umiddelbar. Far forteller at de tre barna hans blir ekstremt utagerende mot hverandre når de er allergiske, og når han fjerner allergien så blir de rolige. Far tror det henger sammen med at allergi og kløe gjør barna urolige, og de får atferdsvansker, som igjen gjør dem utagerende. Far forteller at da han oppdaget denne sammenhengen ble det en mission for ham å bevise at barnas problemer henger sammen med allergi. Skolen hevdet at Leon hadde AD/HD og dyslexi.

Fars oppdrag ble å bevise at de (skolen, PPT og mor) tok feil, og at han selv hadde rett. Derfor tok ham med seg barna alene, for å tilrettelegge slik at de skulle bli allergifri. Far skjønnte at dersom det begynte gå bedre med barna, så kom mor til å stoppe ham, fordi hun ville forhindre at far skulle klare å bevise at det er allergi som er problemet. Far ville ta barna med utenlands for å bevise at det er allergi som er problemet. Mor var veldig opptatt med sine firma, og hun sa ja til at far kunne ta med seg barna til utlandet slik at hun skulle få tid til å fokusere på firmaene.

Far hadde hatt ansvar for barna alene i tre måneder før han dro til Gran Canaria. Han hadde allerede fått barna rolige i løpet av denne tiden. Leon strevde imidlertid med å regulere seg, og kunne utagere i 30min på skolen. Det tok halvannen måned før far også fikk Leon rolig. Far fikk barna til å slutte å ha atferdsvansker og bli rolige ved å bruke bomull og stryke alt. Han brukte også steril såpe i munnen til Leon som straff når han bannet. Både mor og far har brukt såpe i munnen som straff dersom Leon har bannet. Men i hovedsak har far tatt Leon ut av huset dersom han utagerte. Leon

kunne hamre i vegger og alt rundt seg en stund etter at han ble tatt ut, men så roet han seg. Far sier at det å gå ut har vært et akuttiltak når Leon har utagert, men det har garantert vært stryking av klær som har vært mest effektivt for å roe ned Leon.

Etter at de hadde bodd to uker på Gran Canaria var alle utålmodige på hverandre. Da hadde de vært sammen 24/7 i tre måneder, og alle trengte en pause fra hverandre, og finne roen. Leon og Gabriel begynte på den norske skolen. Nova begynte på Spansk skole, fordi det ikke var norsk skole eller barnehage for henne, og alle barnehagene på Gran Canaria var stengt på grunn av Covid pandemien. Nova følte seg usikker i begynnelsen, og far ventet på parkeringsplassen mens hun var på førskolen så hun skulle føle seg trygg. Etter 6 uker sa hun til far at nå behøver du ikke vente på meg lenger, for da følte hun seg trygg. Far hadde egentlig ønsket at alle barna skulle gå i spansk skole. Men fordi Leon lå så langt bak resten av elevene skolefaglig, var det ikke mulig å sende ham på spansk skole. Derfor sendte far Leon på den norske skolen. Gabriel fungerte fint skolefaglig og kunne egentlig ha gått på spansk skole, men far sendte Gabriel også på den norske skolen, som støtte for Leon.

Far informerte ikke skolen om at Leon har atferdsvansker, men sa kun at han hadde dysleksi. Planen til far var at skolen skulle oppdage at Leon ikke har atferdsvansker, og på den måten bevise at far har rett. Dette slo til, og Leon har ikke utagert på skolen så lenge han var med far. Far ba også om en dyslexitest for Leon, siden norsk PPT sier at han har dyslexi, men far mener at han ikke har det. Leon lå langt etter de andre elevene når det gjelder lesing og skriving da han begynte på skolen på Gran Canaria. Han ble testet etter en måneds skolegang, og da mestret han 16% av skriving og 19% av lesing i forhold til sitt aldersgjennomsnitt. Tre og en halv måned senere skåret Leon 67% på lesing og 63% på skriving. Han tok altså igjen 2 klassetrinn på 3,5 mnd. Far mener dette er et bevis på at Leon ikke har AD/HD eller dyslexi.

Helsesøster på den norske skolen på Gran Canaria var påvirket av mor, og hevdet at Leon hadde astma. Far vet at Leon har hatt pustevansker flere ganger. Men det henger sammen med allergiske reaksjoner. Når far begynte å lufte godt, stryke alt de rører ved at tøy og vaske alt, så forsvant pustevanskene. Far har flere eksempler fra AIRBNB leiligheter og togreiser på at Leon har hatt kraftige allergiske reaksjoner. Dette har kommet etter at Leon har blitt eksponert for stoffer han ikke tåler i leiligheter, og skitne airconditionfiltre på tog.

Far sier at dersom man er villig til å se etter så er det tydelig at Leon reagerer på ting. Men alle andre finner på andre grunner og diagnoser enn allergi til at Leon reagerer. På Gran Canaria hevdet de at Leon har astma. Men far testet om Leon har astma, ved å sende ham ut på skateparken når det var sandstorm (Calima). Sandstormer pleier å utløse astmaanfall, men Leon fikk ingen reaksjoner på sandstormen. Etter dette sendte far mail til rektor, helsesøster og Leons lærer og ba de om å snakke med Leon hver for seg og spørre ham hva han har gjort etter skoletid. Dersom de hadde gjort det ville de ha oppdaget at Leon ikke reagerte på sandstorm, og at han derfor ikke har astma. De gadd ikke spørre Leon om det, men etter dette nevnte de ikke astma igjen.

Far forteller at han stryker alle klær både på utsiden og innsiden. Han blir spurt om hvordan det å stryke tøy skal gjøre klærne mindre allergifremkallende? Far svarer at når barna kommer hjem fra skolen, så har de fått allergener i klærne. Da putter far klærne rett i vaskemaskinen. Far forteller at han kan kjenne i fingrene når han tar klærne opp av vaskemaskinen etter at de er vasket, hvilke klær som er dårlige. Da stryker han bort allergien. Han kan ikke vite hvilke stoffer det er som gir allergien, om det for eksempel er stoffer som er i klærne fra de ble laget, støv eller noe fra pappkassene klærne har ligget i. Men han kan kjenne det når det er allergener i klærne. Det han kjenner er at fingertuppene blir veldig kalde, og det begynner å krible i fingrene. Da kan han bli uvel. Han kjenner det mye tydeligere etter at han har begynt å stryke alt. Da har han mindre allergener rundt seg til vanlig, og

derfor kjenner han tydeligere når det faktisk er allergener der.

Det er et problem med at barna nå bor i Norge. Når barna har vært med mor er de fulle av allergener. Derfor blir de røde i huden, får utslett og blir utagerende. Far har sagt klart fra til mor at hun må gjøre det på samme måten som ham. Hvis ikke mor følger fars rutiner for å unngå allergiske reaksjoner blir det sann at barna får et fristed for allergi hos far, og da reagerer de enda sterkere når de kommer til mor og blir utsatt for allergener der.

Far får spørsmål om barna er testet for allergi hos lege. Han forteller at da de kom til Gran Canaria bestilte far allergitest av alle. Far ville ha laboratorietester, og ikke bare overfladiske stripetester. Far visste at barna reagerer på alt mulig rart, så han ville ha test for alt. Han bestilte derfor testing av seg selv, og alle barna. Men da de kom til laboratoriet hadde de bare satt opp time til far. Det var en måneds ventetid på ny allergitest, og da de kom tilbake etter en måned var det enda en gang kun satt opp test for far og ikke barna. Dette skjedde 4 ganger. Da skjønte han at de ikke kom til å ta prøver av barna. Det fasinerende med dette var at laboratoriet bevisst må ha unnlatt å teste barna. Legen sa at det var fordi fars forsikring ikke dekket testene, men far kan ikke forstå det. Siden det var vanskelig å få tatt test ba far barnevernet om å få testet barna. Da ble mor veldig aggressiv, og forsøkte å innbille ham mange feilaktige historier om hva barnevernet mente. Hun plaget far i flere måneder, men så sluttet hun plutselig. Han antok at siden mor sluttet å plage ham så hadde hun gjort noen fremskritt overfor barnevernet, slik at de ikke kom til å teste barna.

Siden han ikke klarte å få til en full laboratorietest av barna, fikk tatt en ripe allergitest på dem. Den slo ut med en del reaksjoner på ulike allergener. Far ga dokumentasjonen på dette til barnevernet. I dette møtet sa barnevernet plutselig at far måtte overføre barna til mor. Gabriel og Nova ble overført til mor med en gang, men Leon ville treffe vennene sine før han skulle til mor, og derfor skulle han bli igjen noen dager hos far før han dro med mor. Nova og Gabriel fikk kraftige allergiske reaksjoner med en gang de traff mor. Far møtte barna senere den kvelden som de to yngste barna hadde blitt overført til mor, og da var de knallrøde i ansiktet! Dagen etter møtte far barna igjen. Da hadde Gabriel blitt helt rød i ansiktet, og han hadde utviklet ekstreme atferdsvansker på grunn av allergi. Dagen etter det igjen sa far til mor at enten måtte hun ta med barna til legen for å ta en allergitest, ellers ville han gjøre det. Mor nektet, og far bestemte seg for å gå til advokat. Han har mange bilder som bevis på at barna får allergiske reaksjoner. Han anmeldte mor til politiet i en barnefordelingssak, fordi han hadde bevis på at barna fikk allergiske utslett hos mor. Da krevde far at mor skulle ta vare på barna på samme måte som det han gjør ved å skjerme dem for allergener, og følge fars strykeregime. I stedet for å skjerme barna for allergener og stryket alt tøyet deres har mor forklarte til barna at far er mentalt ustabil. Det har hun sagt til barna i halvannet år. Far synes det er spesielt at mor først ble engasjert i barnas helse etter at far hadde bevist at Leon ikke hadde AD/HD og dyslexi.

Far og mor hadde avtale om å ha barna ett år hver. Etter at far kom til Gran Canaria hadde barna det så bra, og Nova gjorde det så godt på skolen, at far og mor ble enige om at barna skulle være to år hos ham. Dette snudde etter at den norske skolen i Gran Canaria sendte bekymringsmelding til barnevernet. Barnevernet i Gran Canaria var ikke bekymret for fars omsorgsevner, men var opptatt av at dokumentasjon om barna kunne behandles bedre i Norge, siden dokumentene var på norsk. De følte derfor at skolegangen kunne være bedre i Norge, og anbefalte derfor flytting. På spørsmål om hvorfor mor er enig med far om at barna har allergi, svarer far at det er for å ta ham, og for å fremstille ham som psykisk syk. Far har ikke peiling på hvorfor mor ønsker å fremstille ham på den måten. Far har ikke selv noen bekymringer for sin psykiske helse. Han mener at han alle dokumentene som ligger på den hjemmesiden hans beviser at han har rett, og altså ikke er psykisk syk. Far viser til denne nettsiden, og viser at det ligger bilder av barna med røde utslett. Det første bildet er

fra den tiden hvor far og mor bodde sammen. Nova fikk utbrudd i form av røde utslett da hun la seg ned på fars side av senga. Far sier at dette er dokumentasjon på at barna har allergiske reaksjoner. Far forteller at han kjenner igjen de allergiske reaksjonene. Dersom han for eksempel har på seg en genser som han ikke tåler, så jobber kroppen hans konstant mot de allergiske reaksjonene som oppstår. Da går all energien til far til å bekjempe reaksjonene. På samme vis mister barna konsentrasjon og oppmerksomhet når de bruker all energien sin til å stå imot allergiske reaksjoner. Det er årsaken til at barna mister tålmodighet og kan utagere. De blir utagerende når de er allergiske.

Det verste er hva mor utsetter barna for. Leon har sendt sms til far hvor det står at han ikke har pustet på tre dager. Da far tok dette opp med mor sa hun at dette ikke stemmer, og at det bare er noe far sier. Som en konsekvens blir Leon gående med sterke allergiske reaksjoner uten at mor hjelper ham.

Mor har blant annet fått Leon til å slette bevismateriale, og som en følge av dette fikk Leon en angstreaksjon 6 dager etter. Det som skjedde, var at mor fikk ham til å slette opptaksfunksjon. Leon brukte fars telefon, og mor fikk ham til å slette opptaksfunksjonen, og meldingene fra mor hvor hun beskriver hvordan han skulle slette denne. Det ble opptak fordi far la igjen en annen telefon da han dro på butikken, som han la under sengen sin for å ta lydopptak av det som skjedde. På det telefonen var det opptak av en samtale mellom mor og Leon, hvor de slang dritt om far, og mor snakket om at hun hadde fått Leon til å slette opptaksfunksjonen.

Sakkyndig informerer far om at det ulovlig å ta opptak uten å informere om det, og uten at man er til stede selv. Far sier: Hva vil du jeg skal gjøre da? Skal han bare la barna dø? Far sier at slik han ser hadde han ikke noe annet valg, for ellers ville ikke sannheten ha kommet frem. Han var nødt til å ta lydopptak, siden mor er så manipulerende. Som eksempel nevner han at under møte med barnevernet fikk mor barnevernskuratoren på sin side, ved å gråte. Han ser ikke noe annen måte å få frem sannheten og beskytte barna sine mot allergiske reaksjoner hos mor. Far bedyrer at han er villig til å gjøre alt som står i hans makt for å beskytte barna sine, også å ta ulovlige opptak.

På spørsmål om hvorfor far skrev til retten på Engelsk og ikke på sitt morsmål, svarer han at det kommer an på hva som skjer her i denne rettssaken. Det har blitt stilt feilaktige diagnoser, og mor har påført barna hans et helvete i fem år. Dersom ikke sannheten kommer frem under denne saken, og barna ikke får den hjelpen de trenger i Norge, så kan det hende far må søke hjelp i utlandet. Etter å ha vært hos far i tre år har ikke lenger Leon dysleksi og AD/HD, så det viser at far har gjort jobben sin med å beskytte barna. Far sier at han kan dokumentere alt han sier. Han ble skeptisk etter å ha møtt tidligere sakkyndig, dommer, politi, barnevern som ikke ville høre på ham. Det var årsaken til at han var skeptisk til denne sakkyndige, og til at han legger ut informasjon på nettet. Far føler at han sitter veldig alene. Men fars advokat har sagt at han må stole på sakkyndig, og gi all informasjon, så han vil forsøke å gjøre dette.

På spørsmål om barnas fremgang for eksempel kan skyldes at han er en god far, og ikke allergiske reaksjoner, svarer far at han vet at det er allergi, fordi han får de samme reaksjonene som barna. Men han har lært seg å kjenne etter hva som kan gi allergi. En gang da Nova var i barnehagen strøk han henne over ryggen på genseren. Da kjente han gjennom hele kroppen at det ble ubehagelig, og kroppen skrudde seg av og han holdt på å besvime. Da han tok av Nova genseren så han at hun hadde røde utslett over hele ryggen. Leon hadde en liknende reaksjon hvor han mistet energien, da de var på en elektronikkbutikk. På grunn av disse opplevelsene krevde far at når barna kom hjem fra skolen skulle de vaske hendene, ansiktet og håret. Han ville også helst at de skulle bytte til klær som var ferdig strøket.

Far forteller at han reagerer allergisk på partikler som er i støvet som kommer fra vaskemaskinen. Far vet ikke om det er støv, pollen eller andre ting han reagerer på, men han vet at han

reagerer. Han forsøker å ha vifta på når han vasker tøy for å dempe disse problemene. Han reagerte ikke på allergimedisiner som Zyrtec i Spania, men når han kom til Norge tålte han ikke denne medisinen, og han mistet all energi, holdt på å space helt ut og besvimte nesten.

Far det var en forutsetning fra retten at mor skulle ta allergitest av barna etter at de kom til henne. Far kan se på Helsenorge at Leon ikke har møtt opp til fire timer for å ta prøvene. Far ønsker at retten skal sørge for at det blir tatt allergiprøver på alle mulige allergener. Det er den måten han mener at er tryggest for ham selv.

Far sier at denne sakkyndige er den første som kan undersøke det far sier, og har tilgang til fars nettside.

25.10.23. Informasjon fra far.

Samtale i fars hjem i Farsund.

Far blir bedt om å gi sitt sin på barnas utviklingsstatus. Far sier at det er han som er den eneste som kjenner alle barna godt. Det er han som har prioritert å gå inni hvordan de er og forstå dem, så han kan godt beskrive dem.

Leons utviklingsstatus.

Kognitiv utvikling. Far beskriver Leon som tankemessig langt foran alle andre på hans alder når det gjelder vanlige ting. Leon har lettere for å plukke opp ting, for eksempel når det gjelder sosiale ting, enn det andre gjør. Dette er fordi Leon har vært gjennom en del hendelser som andre ikke har. Det gjelder mors behandling av barna som Leon har opplevd, mobbing, lærere, barnevernet på Lister som har løyet for ham. Alt dette gjør at han er mer obs enn andre barn på hva som skjer. Han analyserer om folk vil ham vel, og tenker på hvorfor andre mennesker gjør det de gjør. Far nevner som eksempel en episode i Spania, hvor en mann spurte far om hva klokken er. Leon la merke til at mannen hadde klokke på armen, og skjønte at denne mannen var ute etter noe annet enn å få vite klokka.

Skolefaglig ligger Leon bra an. Den siste testen som far har, viser at Leon lå 7% under snittet når det gjelder lesing. Da far plukket ham opp lå han 60% bak. Far har fått Leon fra å være dyslektiker og AD/HD barn, til å bli ajour faglig. Far jobbet nesten hver dag med lesing og skriving da de var i Spania, for at Leon skulle ta igjen de andre. Når det gjelder matematikk tok skolen i Farsund en slags halvnasjonal test rett før jul. Far hadde begynt på å hjelpe Leon med matten da, og Leon klarte seg ganske bra. Far krevde å få se resultatene på testen. Da så far at Leon hadde oppnådd 0 på + og - oppgaver, og det visste jo far at ikke kunne være riktig. Selv om dette resultatet var åpenbart feil, førte det til at Leon ble satt i feil kategori. Da Leon kom til Farsund var han veldig god, fordi far ikke forsøkte å hente ut den matten som var før, men heller begynte rett på den som de holdt på med nå, med formelregning. Leon er veldig flink i engelsk, i alle fall muntlig. Far vet ikke hvordan han er når det gjelder skriftlig engelsk. Norsk skriftlig tenker far at Leon rett under det nivå som han er muntlig. Far tror at det er fordi det er vanskeligere for barn å lære seg å skrive enn å lære seg å lese for alle barn.

Sosial utvikling. Den har alltid vært veldig veldig bra. Leon er veldig utadvendt, og får lett venner.

Emosjonell utvikling. Far forteller at Leon ble deprimeret etter at han slettet fars bevismateriale i Alicante rett før jul i forfjor. Far har vært opptatt av å hjelpe Leon i den sammenhengen han er, og har forsøkt å få Leon til å innse at han ikke må la andre styre følelsene sine, men la seg selv bestemme hvordan han har det. Men etter en mnd var han rolig, glad og stille igjen. De eneste gangene Leon har vært sint var i skolen i Alicante, da far tok fra ham PC, og de første fire første årene på skolen. Disse årene var Leon en mobber, også mot søsknene sine. Mor brukte dette mot far, og fikk Leon til å slette bevismateriale. Dette gjorde Leon lei seg. Bortsett fra det har han stort sett vært glad.

Motorisk utvikling. Der er han top notch! 10 av 10, og det gjelder alle barna. Finmotorisk er det eneste som er galt at Leon går høyreveien, ved at han skriver mot høyre og ikke venstre slik vi lærer det i Norge. Men Leon er bare sånn, og far har ikke brydd seg så mye om det.

Gabriels utviklingsstatus.

Kognitiv utvikling. Tankemessig er Gabriel enda smartere enn Leon. Han har et hode som gjør at han kan plukke opp ting veldig lett, og når han har lært det så sitter det, når han er under riktige omstendigheter. Det er han når miljøet er bra, og han er rolig og ikke anspent. Skolefaglig er Gabriel veldig smart og lærevillig, og det går veldig bra i alle fag. Det var når far så Gabriels gode utvikling at han skjønte at Leon lå etter faglig.

Sosial utvikling. Gabriel er veldig sosial, og får venner uansett hvor han er. Han går bort og snakker med hvem som helst, og sier absolutt det han mener. Gabriel er veldig bestemt, og lar seg ikke herje med, men står opp for det han mener. På spørsmål om han har problemer med medelever, svarer far at det hadde han ikke når han var hos far, men fikk det når han kom til mor. Han hadde kun en uheldig episode på Gran Canaria, hvor bestevennen hans prioriterte en annen venn, og Gabriel ble sjalu.

Emosjonell utvikling. Far forteller at siden Gabriel er så bestemt, så kommer det an på omgivelsene hans hvordan han har det. Dersom han er i uheldige omgivelser, kan det fort bli fyr i bålet dersom noe er galt. Men Gabriel er så trygg i seg selv at det skal en del til for å rykke med ham. Det eneste Gabriel er usikker på er vekta si, fordi Leon har mobbet ham for dette tidligere. Far tok Leon ganske kraftig for dette og stoppet mobbingen, og fikk også Gabriel til å slutte å tenke på det med vekta si.

Motorikk: Gabriels motorikk er Top notch! Finmotorikken er også veldig bra.

Novas utviklingsstatus.

Kognitiv utvikling. Far mener at Nova er på samme høye intellektuelle nivå som Gabriel. Hun fikk iPad da hun var 4 år. Hun kunne velge å leke barnespill på denne, men det hun likte best å holde på med var logikkoppgaver. Hun løste slike oppgaver på nivå med voksne. Leon og Gabriel ble flaua når de oppdaget hvor flink søsteren deres var. Nova er ekstra smart når det gjelder logikk. Dette viste seg også i den Spanske skolen, hvor man kunne se at hun lærte seg flytende muntlig og skriftlig spansk på fem måneder.

Sosial utvikling. Nova fikk venner på skolen, selv om det var en Spansk skole. Nova har sosialt talent for venner, men ikke på den samme måten som brødrene.

Emosjonell utvikling. Far sier at Novas sosiale utvikling er hard. Leon og Gabriel sin barnehage var ekstremt bra, men. Far begynte å gråte da han sa dette, og sa at han er sliten. Så sier han at de to guttene reagerer med utagering og konsentrasjonsvansker når de ikke har det bra. Men Nova er helt motsatt. Hodet hennes slår seg av når hun får det vanskelig. Så det er ikke lett å se det når Nova er ulykkelig, for hun gir ikke fra seg noe. Da klarer hun ikke å uttrykke seg, og er i en veldig dårlig forfatning. Hun klarte ikke heller å uttrykke følelsene sine. Nova har ikke hatt frihet til å være et barn i oppveksten sin. Far så det først etter at han så bildet av Nova som 2 åring. Ved et tilfelle ba far mor om å gå ut. Nova gikk rundt i trusa, og satt seg på en barstol. Etter en stund så far at Nova ble helt apatisk, og at hun ikke ga kontakt. Far løftet henne opp, og så at hun var helt rød i huden på grunn av den barstolen hun satt på. Det må ha vært et eller annet stoff i stolen som hun reagerte på. Far skjønte at han måtte følge med på når Nova ble apatisk, på hennes væretilstand, for å følge med på reaksjonene hennes. Det er lettere med Gabriel. Far kan høre på Gabriels stemme når han er på ting han ikke tåler. Men Nova har ikke dette. Den eneste måten å se når hun reagerer er å se at hun har utslett, eller å lære seg reaksjonene hennes når hun reagerer på ting. Og da blir hun apatisk.

Motorisk utvikling. Veldig bra. Finmotorisk utvikling er også veldig bra.

2.4 Observasjoner

09.10.23. Samværsobservasjon i mors hjem på Langhus.

Mor og barna bor i et rekkehus på Langhus. De tre barna satt sammen på Gabriels rom da sakkyndig ankom, og var på mobilene sine. Sakkyndig benyttet anledningen til å informere barna om saken, at de har rett til å uttale seg men at de ikke behøver å si noe, at de må snakke sant om de velger å si noe, og at det de sier blir skrevet ned så både mamma og pappa får lese det. Alle barna sa at de ville snakke med sakkyndig.

Barna har hvert sitt rom, med aldersadekvate leker. Nova har barbiebokser i barbiebil og pensko stilt ut, Gabriel har bilder av Pokemonfiguren Ash på veggen og Leon har fotballutstyr. Huset var rent og ryddig.

Barna sa at de var sultne, og at de ville ha mat før samtale med sakkyndig. Mor laget ostemørbrød til barna, og sakkyndig satt sammen med familien rundt spisebordet. Leon holdt på med gaming på mobilen sin ved bordet, og mor ga ham beskjed om å stoppe, og legge bort mobilen. Da han likevel ikke la bort mobilen ga mor ham to minutter på å gjøre seg ferdig, og han forholdt seg greit til dette. Mor og barna snakket sammen under måltidet om at alle tre skulle på hver sine treninger på kvelden: Nova på ballett, Gabriel på Hip Hop dans, og Leon på fotball. Det var god stemning rundt bordet.

Etter maten gikk barna på hvert sitt rom. Mor sa til Leon at han måtte gjøre lekser. Hun hjalp Nova å kle seg til balletten. Nova forsøkte å sette opp håret sitt selv, og mor hjalp henne med å få det helt til. Gabriel hadde lyst til å gå på besøk til en kompis. Mor minnet ham på når han måtte være hjemme for å rekke å gjøre seg klar til Hip Hop dansetreningen. Mor beskrev at dette var en typisk ettermiddag hos dem, hvor de spiste sammen, og barna ellers holdt på med lekser og det de var interessert i. Hun sa også at det ikke var uvanlig at de var sammen alle tre, slik som da sakkyndig kom på besøk.

Vurdering av samværet.

Det var god stemning i familien da sakkyndige var til stede. Leon opponerte noe mot mors autoritet ved å ikke legge bort mobilen sin ved bordet. Hun løste dette ved å gi ham en tidsfrist, som han forholdt seg greit til. Sakkyndig oppfattet at mor tok kontroll i denne situasjonen, uten å bli rigid eller styrende.

2.5 Komparentinformasjon.

2.5.1 Informasjon fra offentlige komparenter.

13.10.23. Informasjon fra Morten Bakken Brukstuen, Leons kontaktlærer ved Haugjordet ungdomsskole.

Telefonsamtale.

Brukstuen har vært kontaktlærer for Leon siden skolestarten høsten 2023, da Leon begynte som elev i 8 klasse. Brukstuen oppfatter Leon som en hyggelig elev. Leon har litt temperament. Med det mener Brukstuen at Leon kan reagere hvis han opplever noe som urettferdig. For eksempel hvis han får tilsnakk for snakk i timen, og Leon har opplevd at andre elever som også har snakket uten å få

tilsnakk. Brukstuen sier at det er vanlig at elever reagerer slik, og at Leon ikke skiller seg nevneverdig ut. Han blir ikke sintere enn andre på trinnet. Men det kan virke som at Leon ikke helt klarer å uttrykke følelsene sine med ord. Når han blir sint, kan han sparke i bakken og bli kroppslig urolig en stund, men så lander han fort. Brukstuen opplever at Leon i liten grad klarer å uttrykke med ord det som skjer inni han.

Brukstuen oppfatter Leons utviklingsnivå slik:

Kognitivt / faglig: Det har vært gjennomført nasjonale prøver, og de viste at Leon har noen faglige hull, som de andre elevene har fått med seg og som han mangler. Brukstuen sendte over Leons resultater på disse prøvene per email. Landsgjennomsnittet var ikke tilgjengelig, så det var vanskelig for sakkyndig å få et inntrykk av hvordan Leon ligger an skolefaglig. Brukstuen ble forespurt via email om å gi et anslag over Leons faglige nivå, og svarte som følger: «Hei!

Skalaen går fra 1-5 hvor 5 er høyeste nivå og 1 er det laveste. Uten at landsgjennomsnittet er klart, vil jeg anta at snittet kommer til å ligge på rundt mestringsnivå 3. I forhold til andre elever i basen, er han blant de som har scoret lavest. På lesing er han den som har færrest poeng av elevene i basen (54 elever). I engelsk og regning scoret han også lavt sammenliknet med resten av basen (54 elever).»

Konsentrasjon og uro. Brukstuen oppfatter Leon som en vanlig 8 klasse elev. Han kan være litt barnslig og umoden, men det er ofte 8 klassinger. Brukstuen svarer kontant at han ikke kan tenke seg at Leon har AD/HD. Brukstuen tror nok at Leon har en del tanker som han sliter med. Det virker som at han strever med å uttrykke seg muntlig. Leon snakker ikke om foreldrekonflikten. Mor har informert skolen om konflikten. Hun har fortalt at Leon kom til henne i mai. Hun har bedt skolen om å fokusere på relasjonsbygging og trygge rammer, mer enn det faglige.

Sosialt. Leon kjente ingen på skolen da han startet der. Men det gikk bare 2-3 timer inntil han fant venner. Nå har han 3-4 gode venner, og han fungerer godt sosialt.

Emosjonelt. Brukstuen opplever ikke Leon som depressiv, engstelig, eller at han har andre emosjonelle problemer. Men han kan nok blir frustrert dersom han ikke forstår det som skjer, og når han ikke klarer å sette ord på følelsene sine.

Motorisk og finmotorisk. Brukstuen har ikke sett Leons håndskrift, så han har ikke informasjon om finmotorikken. Grovmotorisk er det ikke noe unormalt.

På spørsmål om han oppfatter Leon som plaget av allergiske reaksjoner eller annen sykdom, svarer Brukstuen at Leon ikke har hatt fravær siden han startet ved skolen i august, og han har ikke merket at Leon har helseproblemer. Leon er med på lek og herjing i gresset, og han deltar i svømmeundervisningen. Len har overhodet ikke vist reaksjoner som kan tyde på at det er ting i omgivelsene han ikke tåler, og som han bør holde seg unna. Han har ikke hatt pusteproblemer, ikke synlige utslett, og han har ikke sett ut som om han er syk, slapp eller trøtt.

23.10.23. Informasjon fra Gro Anita Færgestad, Gabriels kontaktlærere ved Bøleråsen skole.

Bøleråsen ville snakke med sin leder før samtalen, for å få avklart rettigheter og plikter som komparent. Hun samtykket til å gi informasjon, men ville presisere at den informasjonen hun kommer med er hennes egne vurderinger og observasjoner, og at de derfor kun sanne i den grad Færgestad har oppfattet ting riktig.

Færgestad beskriver Gabriel som en blid, kvikk, morsom, lun og god gutt. Hun har blitt veldig glad i Gabriel. Han har nevnt sin far ved et par anledninger. Da har han fortalt at han har besøkt pappa, og at det var hyggelig.

Når det gjelder allergiske reaksjoner forteller Færgestad at hun aldri har observert at Gabriel har hatt pustevansker. Hun har heller aldri sett at han har hatt utslett i huden, eller kløe. Han deltar i svømmeundervisningen, og sier at han elsker å svømme! Hverken Færgestad eller svømmelæreren har sett utslett eller andre tegn på at Gabriel ikke tåler klor. Gabriel har hatt hodepine noen ganger, og Færgestad har lurt på om han kan ha migreneproblematikk.

Gabriels utviklingsstatus

Kognitiv. Gabriel følger sin egen utvikling. Han har ikke stoppet opp, og har en fin utvikling i alle fag. Gabriel ligger noe under klassens gjennomsnitt faglig når det gjelder lesing, matematikk og engelsk, noe som nylig vistes på de nasjonale prøvene. Han mangler noe grunnforståelse, for eksempel dette med å skrive hele setninger og fullstendige tekster. Men han kan fint svare med fullstendige setninger på enkeltspørsmål. Gabriel er god til å hente frem mattekunnskaper fra noen emner, og bruke de på andre emner.

Gabriel er sterk muntlig. Gabriel er veldig aktiv i klassen. Han vil gjerne svare på spørsmål, og være med å diskutere samfunnsaktuelle tema. Færgestad oppfatter at Gabriel har et godt evnenivå, og hun er ikke bekymret for Gabriels faglige fremgang.

Sosial. Gabriel begynte ny på skolen i 3 klasse. Han ble veldig godt tatt imot i klassen, og har fått mange gode venner. Han er stort sett en leken og glad gutt. I starten var han i en del konflikter med medelever, på grunn av oppførsel som andre barn kunne oppfatte som skremmende og kontrollerende. Skolen har av den grunn hatt en del tiltak rundt ham. Nå fungerer Gabriel godt, så skolen har kuttet de fleste tiltakene. Fremdeles er det en ekstra voksen til stede i klasserommet i noen få timer i uken.

Emosjonell. Skolen har jobbet med Gabriels evne til å regulere sine følelser. I starten var det slik at han kunne bli eksplosivt sint, og da kunne han utagere. Han har hatt en god utvikling, og nå skjer ikke det så ofte. Nå har han lettere for å regulere seg dersom han blir sint. Han velger strategier som å gå ut av klasserommet dersom han trenger det, og det hjelper. Færgestad føler at hun og Gabriel har en god relasjon, og hun kan hjelpe ham med å regulere seg når det er behov for det. Hun kan tilby ham reguleringsstøtte ved for eksempel å dele et blikk med ham, eller ved å stryke ham over ryggen. Hun oppfatter at Gabriel har et tydelig kroppsspråk, så er ikke vanskelig å fange opp når han har det vanskelig. Gabriel har gode relasjoner til medelever, og til mange voksne ved skolen. Færgestad oppfatter at Gabriel har fått en trygg base ved skolen, og at han også er tryggere i seg selv.

Motorisk. Gabriel fungerer kjempefint når det gjelder grovmotorikken. Han er god i gym. Når det gjelder finmotorikk strever han litt mer, og håndskriften kan være vanskelig å lese. Han kan nok synes at det er kjedelig med skriving, og da er han nok ikke helt motivert for å gjøre det fint.

Når det gjelder skole – hjem samarbeidet, sier Færgestad at hun føler at samarbeidet med mor er veldig greit nå. Alt er i orden når det gjelder praktisk omsorg, og Gabriel har med seg det han trenger av klær, utstyr og mat.

Færgestad ba om å få lese gjennom samtalereferatet, og har godkjent det som står her.

19.10.23. Informasjon fra Kristoffer Dulin Syvertsen, kontaktlærer for Nova ved Bøleråsen skole.

Telefonsamtale.

Syvertsen beskriver Nova som ei veldig blid og glad jente. Hun smiler og er glad stort sett hele tiden. Nova takler motgang fint. Hun holder seg positiv i stort sett alle situasjoner, og bidrar til å

spre glede store og små rundt seg. Syvertsen er veldig glad i Nova.

Nova har nesten ikke fravær fra skolen, og det virker ikke som at hun er plaget med sykdom. Syvertsen har ikke lagt merke til utslett, pustevansker eller lignende hos Nova. Hun er ute og leker med de andre barna, og skolen gjør ingen begrensninger eller tilpasninger når det gjelder utelek for Nova. Syvertsen sjekket med Novas svømmelærer, som fortalte at hun deltar i vanlig svømmeundervisning i klorbasseng sammen med de andre barna. Svømmelæreren hadde ikke lagt merke til utslett eller andre indikasjoner på at Nova ikke tåler svømmetreningen.

Novas utviklingsstatus:

Kognitiv: Nova er der skolen ønsker at hun skal være rent faglig. Hun er på et lavere nivå enn gjennomsnittet med tanke på skriving og lesing. Men Nova har hatt en god utvikling siden hun startet i første klasse, da hun strevde med bokstavgjenkjenning, og med lesing og skriving generelt. Nå klarer hun å skrive og lese korte ord, som er det man forventer av elever i andre klasse. Nova er veldig motivert for å lære, og vil veldig gjerne få det til. Skolen oppfatter at hun er på et bra sted faglig. Hun er sterk i engelsk. Når det gjelder matematikk er hun akkurat der skolen ønsker at hun skal være: Hun forstår det grunnleggende, og er fungerer helt gjennomsnittlig i forhold til de andre elevene.

Sosial: Nova er en veldig sosial jente, og hun har flere gode venner i klassen. Nova ruller litt på hvem hun leker mest med, og hun er en populær lekekamerat. Nova får veldig mye glede og energi av på leke med andre. Hun kan både leke forsiktig, og hun kan være med på fysiske boltreleker som handler om å fange og herje. Hun tar med alle i leken, og kan leke med hvem som helst. Hun har som andre barn på sin alder av og til hatt noen vansker i leken. Da har hun for eksempel sagt at den og den jukser. Men når hun har tatt til seg tilbakemeldinger fra Syvertsen, og så rister hun det av seg og går videre. Nova sier ikke så mye fra dersom det er noe som plager henne. Det har hendt at andre barn har fortalt at noen har gjort noe dumt mot Nova. Når Syvertsen så har tatt dette opp med henne bekrefter hun det. Det virker imidlertid ikke som at hun har et stort behov for å snakke om det som har skjedd, og hun er ikke opptatt av å forklare sin versjon av hendelsene.

Emosjonelt: Syvertsen oppfatter at Nova har det bra i livet sitt. Gleden hennes virker genuin, og ikke påtatt, som et skjold over vanskelige følelser. Det eneste Syvertsen har lagt merke til er at det ikke virker som at Nova er komfortabel med å snakke om det, dersom det er noe som plager henne. Hun snakker gjerne om mamma, og om de to storebrødrene sine som hun ser opp til. Hun snakker overhodet ikke om sin pappa.

Motorisk: Grovmotorisk er Nova på et høyt utviklingsnivå. Hun liker i å klatre i høye trær og bygninger, og hun er glad i å danse og turne. Finmotorisk er hun også godt utviklet. Hun skriver pent, og liker å tegne og fargelegge.

Samarbeidet med mor er fint. Dersom det er noe mor lur på så tar hun det opp med skolen på en fin måte. Nova har alltid med seg det hun skal ha av klær, utstyr og mat hjemmefra.

På spørsmål om han er bekymret for Nova på noe vis, svarer Syvertsen at han var noe bekymret ved skolestart på grunn av at hun strevde med lesing- og skriving. Men hun har hatt en god utvikling, og Syvertsen er ikke bekymret nå. Syvertsen forteller at han har reflektert over dette at Nova aldri snakker om følelsene sine, og han har vært litt bekymret for om hun bærer på vanskeligheter som hun holder inni seg, uten å snakke om det.

15.11.23. Informasjon fra Janne Ohnstad, Lister Barnevern.

Ohnstad forteller at det ikke har vært aktivitet i denne saken fra Lister Barnevern siden juni, da gutten flyttet fra far til mor, ut over en dialog med mor om opphold på Stine Sofie senteret.

Han som var saksansvarlig har byttet jobb, og Ohnstad viser til den skriftlige dokumentasjonen som barnevernet har sendt inn.

2.5.2. Informasjon fra private komparenter

27.10.23. Informasjon fra fars stefar Morten Andre Sørensen.

Telefonsamtale.

Sørensen forteller at han var samboer til fars mors i 28 år, og var psykologisk pappa for far fra han var 2 år gammel. Far kalte Sørensen for pappa i hele oppveksten.

Han beskriver far som et veldig aktivt barn i oppveksten. Far var veldig god i idrett. Først og fremst fotball, men han var god i alle idretter. Han hadde masse venner, også nære venner, og var veldig mye ute med disse. Han var noe utagerende, ved at han slåss noen ganger med jevnaldrende, men ikke mer det var ut over det som var vanlig for gutter på den tiden. Sørensen trådte inn som trener for fars fotballag, og forsøkte å hjelpe far å kanalisere overskuddsenergi den veien. Han oppfattet ikke at far hadde mer energi enn de andre på laget som var aktive, og mistenkte aldri at far hadde AD/HD eller lignende. Far var flink og ivrig, og hadde godt konkurranseinstinkt. Han var født tidlig på året og var stor av vekst, og spilte mye fotball sammen med eldre gutter i gata. De første årene bodde de hjemme hos farmors mor. Fra de var 4 år da de flyttet ut derfra, til et rekkehus på Holmlia.

Farmor har en alvorlig psykoselidelse – schizofreni. Sørensen merket tidlig at hun hadde problemer med å spise sammen med andre. Hun sa at hun ble kvalm. Hun var i arbeid, men fikk et avhengighetsforhold til medisiner. I 1996 ble hun fysisk syk. Hun ble utredet for virus på balansenerven, og sa selv at hun fikk en ME-diagnose. I begynnelsen av 90 tallet ble det flere psykoseutbrudd, og farmor ble tvangsinnlagt flere ganger. Det var også noen frivillige innleggelser. Hun kunne sitte hele natta og ringe det samme nummeret, for så og legge på da vedkommende svarte. Mor fortalte til Sørensen i ettertid at hun hadde stemmer i hodet som sa at hun måtte ringe og legge på, og at hvis hun ikke gjorde det kom hun til å miste barna. Perioden fra hun fikk ME og hele tiden etterpå var en vanskelig tid. Hun ville ikke være alene med barna. Hun kunne også snakke om far over hodet hans, selv om han satt ved siden av henne. Sørensen forsøkte å ta seg av far, og gjøre aktiviteter sammen med ham. De delte fotballen, og var mye sammen på treninger og kamper. Farmor ville helle ikke være alene hjemme med fars lillebror, som var 8 år yngre enn ham, så lillebror var alltid med far og Sørensen. Sørensen oppfattet ikke at far ikke ble veldig preget av mors tilbaketrekning, fordi far og Sørensen hadde en god relasjon, og far hadde masse venner og aktiviteter. Farmor ville ikke ha besøk av fars venner, og var veldig negativ til alle andre. Farmor hadde kontakt med sin egen familie, men hun kom lett i konflikt med både mennesker i sin egen familie, og Sørensens familie. Hun ble mer og mer isolert.

Det er mye psykisk sykdom i farmors familie. Mor til farmor, hennes søster og bestemorens søster led av psykose, og bror til farmor hadde paranoid schizofreni. Søsteren til farmor hadde psykoseutbrudd, men fungerer godt på medisiner. Det gjør også søsterens sønn.

Sørensen merket først at det var noe avvikende med far da han var i tenårene. Da begynte han å få vondt i magen. Sørensen trodde på det tidspunktet at dette skyldes at han hadde laget for dårlig mat til far. Det ble ofte dårlig tid før trening, og Sørensen laget ofte enkle middager med pølser og lignende. Far fikk ofte med diare. Etter en tur til Nigeria med fotballen fikk far mye problemer med magen. Sørensen lurte i ettertid på om dette var uttrykk for noe i psyken til far.

Sørensen la merke til at far fikk alvorlige vansker med psyken sin omtrent 1,5 år etter at Leon

ble født. Far klarte ikke å dra på jobb, fordi han fikk vondt i magen. Han fikk lov til å ha hjemmekontor hos Sørensen, hvor han drev med salg, og han satt mye alene hjemme hos Sørensen og samboeren Hege. Sørensen la først merke til at far hadde virkelig rare ideer etter at Nova ble født. Da sa far til Sørensens samboer at lysene i stua snakket til ham. Men Sørensen var bekymret for fars mentale helse helt siden han begynte å sitte isolert på loftet hos ham. Sørensen tok dette opp med farmor, som sa at det ikke var grunn til bekymring, og at dersom far hadde problemer så var det Sørensens feil.

Sørensen hentet Leon ofte i barnehagen, og far, mor og barna var ofte hjemme hos Sørensen og hans samboer og spiste middag. Sørensen hans samboeren satt ofte barnevakt, også når far og mor var i Spania på ferie, og de passet Leon og Gabriel da Nova ble født. Far ga beskjed om at de ikke måtte bruke deodorant eller parfyme når de var sammen med barna, fordi barna ikke tålte det. De forholdt seg til dette. Men så ble det ble en konflikt før jul for 6 år siden, da Nova var 1 år gammel. Det handlet om hvor familien skulle være i jula. Både far og mor sa mange stygge ting i den forbindelse, og det ble til at far og mor sa til Sørensen at han ikke skulle få treffe barna deres lenger. Etter dette ble det brudd i kontakten. Far skrev e-poster til Sørensen, hans samboer og mor, med stygt innhold som ikke er normalt, for eksempel at far skulle oppdra barna til å hate mennesker som dem. Det er enda en vanskelig relasjon mellom Sørensens samboer Hege og mor, fordi mor sa en del stygge ting til henne i tiden etter konflikten rundt jula. Blant annet skrev mor at Hege ikke egner seg til å være rundt barn. Sørensen har ikke fått truffet barnebarna sine i ettertid, og synes dette var vanskelig. Det har vært forferdelig for Sørensen å ikke få ha kontakt med far og barnebarna siden 2017. Han hadde daglig kontakt med barnebarna før den tid. Slik det er nå føles det som å miste noen i en trafikkulykke, og samtidig vite at de lever.

Det ble brudd mellom mor og far i 2019. Halvannet år etter ringte far til Sørensen. Da fortalte far at han bodde i sin tantes hus på Grua, og at han hadde barna av og til. Far sa at han strøk sengetøyet hver dag. I dag kaller Sørensen dette for tvangstanker og OCD, og kjenner det igjen i fra farmor. Sørensen skjønnte at far holdt på med noe som ikke er normalt.

Far og samboeren hans har hatt kontakt med far mot slutten av perioden i Spania, da far gikk tom for penger. Sørensens mor hjalp far og Leon med penger til billetter hjem til Norge. Far dro til sin bror på Vestby, og bodde der i 2,5 uke, før han tok med seg Leon og dro til Farsund. Sørensen tror at far dro til Farsund for å komme seg så langt som mulig unna mor og hennes familie. Far sa at siden han ikke hadde inntekt måtte han få dekket utgifter via NAV, og da var det viktig å finne et rimelig sted å bo. Da far kom til Norge virket det ikke som at han hadde noe minne om hva han faktisk hadde sagt og skrevet til Sørensen og hans samboer.

Sørensen sier at han er sikker på at mor visste at far og Leon kom til Norge, og oppholdt seg i Vestby hos fars bror. Han tror at det var hans mor som informerte mor om dette. Leon snakket med Gabriel da han var på besøk hos Sørensen, så mor må visst at Far og Leon var hos fars bror på Vestby. Far var på sosialkontoret på Vestby for å søke om livsoppholdsmidler, og Sørensen tror at barnevernet har plikt til å opplyse mor om dette, siden de har varslingsplikt så lenge han var der med et barn i skolealder. Mor har selv gjort et valg om å ikke ha kontakt med Sørensen ved å ikke be om unnskyldning for det hun har sagt til Sørensen og hans samboer, så Sørensen tenkte ikke på å kontakte henne og informere om at far var i Norge.

Da far bodde hos sin bror krevde han at barna bare skulle gå med ren bomull, fordi de ikke tålte syntetiske materialer. Far ga også en minnepinne til Sørensen, som han hevder at er bevis. Denne inneholder opptak av møter med barnevern og advokater i Spania, som Sørensen oppfatter at ikke er bevis i det hele tatt. Far har ikke kontaktet Sørensen for å be om å få denne tilbake.

Mor ringte til Sørensen da far og Leon var på Gran Canaria, og ba Sørensen om å melde

bekymring til barnevernet på bakgrunn av fars mentale helse. Sørensen snakket med NAV før far kom til Norge, og spurte om råd om hva han skulle gjøre, siden far kom til Norge med et barn som sannsynligvis ikke har fått tilstrekkelig skolegang. NAV oppfordret også Sørensen til å melde bekymring til barnevernet. Sørensen ringte til barnevernet og meldte bekymring for fars mentale helse, og at far fikk Leon med på sin tankegang når det gjaldt allergier. Sørensen visste at far påvirket Leon til å tro på disse tingene, fordi han tok med seg far og Leon på kjøpesenter for å skaffe dem klær som passer til norsk vinter da de kom til Norge. På kjøpesenteret snakket Leon om at han kjente allergiske reaksjoner, for eksempel at han ble varm inni og fuktig i hodet på grunn av klær og aircondition anlegget. Far svarte: «Ja så du kjenner det du også?». Etter at Sørensen hadde sendt bekymringsmelding sa far at han mente at han burde ha ringt på forhånd og si fra før han meldte bekymring. Sørensen og hans samboer kjøpte en mobiltelefon med glassbeskytter og gummibeskytter til Leon. Far tok beskyttelsen bort, og sa at Leon ble syk og blødde neseblod av plasten. Sørensen og samboeren oppfattet at Leon oppførte seg underlig, og var svært opptatt av å please far og de andre rundt seg.

Sørensen har forsøkt å ringe til far tre ganger etter rettssaken i sommer. Far har ikke tatt telefonen. Far har sagt til sin bror at han skal bruke all tid på å forberede rettssaken i desember, så det er nok årsaken. Far har også sagt også at han skal anmelde det han mener er feilmedisinering av sin mor, fra var i en periode hvor mor sluttet og spise, og holdt på å dø av underernæring. Far innser altså ikke hvor alvorlig psykisk syk hans mor er.

Sørensen har gjentatte ganger oppfordret far om å oppsøke hjelp. Sørensen er svært bekymret for far, og er redd for at far skal gå inn i en tilstand av permanent psykose, slik hans mor har gjort.

30.10.23. Informasjon fra fars stefarmor May Britt Langhaug.

Telefonsamtale.

Langhaug er mor til Morten Sørensen, som er fars stefar. Hun kjenner saken mest ut fra det hun har hørt fra mor. Men far har også nevnt saken. Far har sagt at han skal ha rettssak mot mor om barna, og at han ønsker å ha omsorgen for barna.

Langhaug ser på far som sitt eget barnebarn. Hun har hatt ham i familien siden han var omtrent ett år gammel, så psykologisk sett er han familie, og barnebarn. Hun synes denne saken er veldig lei, for begge parter. Hun synes synd på både far og mor som endte opp i en slik konflikt.

Langhus oppfatter at far har fått en ide om at de fleste sykdommer kommer av allergi, at barna hans lider av alvorlig allergi, og at han er den eneste som kan holde dem friske. Langhus tror at far tar feil i den ideen sin. Hun har truffet barna 3-4 ganger det siste året. Langhus tror ikke at noen av barna er syke i realiteten. Ut fra det hun kan se i dag, så virker barna sunne, friske, lekne og harmoniske, og ikke preget av allergi og sykdom. Langhus oppfatter at mor tar godt vare på barna, og at barna har det best hos henne.

Langhus vil ikke ha noen mening om far er psykisk syk eller ikke. Han virker veldig opptatt av dette med allergi, og holder på å stryke tøy og sengetøy. Far tror helt klart selv på at barna er syke. Men hvis det var tilfelle så ville de jo ha vært syke også når de er hos mor. Og det er de ikke. Hun håper at far får det bedre etter hvert. Hun er veldig glad i både far og mor, og synes det er vanskelig å skulle se at de har det sånt. Langhus sier at hun synes det er vanskelig å si så mye mer enn dette, fordi hun føler at hun står litt i midten.

På spørsmål om det var henne som betalte for flybillettene hjem til Norge for far og Leon, svarte

Langhus at far ringte i oktober i fjor, og sa at han trengte økonomisk hjelp for å komme til Norge. Han hadde ikke penger til livsopphold i Spania, til flybillett og livsopphold i Norge, og

Datteren til Langhus hjalp mor med å overføre penger til ham. Langhus traff far et par ganger da han bodde hos sin bror, før han dro til Farsund. Hun vet at far ikke klarer å betale tilbake det han lånte nå, så hun regner ikke med å få tilbake pengene på kort sikt i alle fall.

På spørsmål om hun tenkte på å varsle mor om at far skulle komme til Norge med Leon svarer Langhus at hun tenkte på det, og i ettertid ser hun at det burde de ha gjort. Men der og da oppfattet hun situasjonen som kaotisk, og det var vanskelig å ta stilling til det hele.

Hverken Langhus, datteren eller andre i familien har kontakt med far etter at han dro til Farsund, fordi han ikke svarer når de forsøker å kontakte han.

30.10.23. Informasjon fra mors lillesøster Jacqueline Edwards Burheim.

(Fra nå av omtalt som Søster). Telefonsamtale.

Søster bor i Kongsvinger med sin mann. Hun har nesten daglig kontakt med mor per telefon. Hun anslår at det går maksimalt tre uker mellom hver gang hun treffer mor og barna. Da møtes de enten hjemme hos mor, hos Søster, eller hos deres far i Drøbak. De som regel sammen gjennom helgen når de treffes.

Søster synes denne saken er kjempetrist. Hun oppfatter at far ikke forstår hva han gjør, og hva han har gjort. Far har forandret seg mye. Etter at mor og far gikk fra hverandre hadde Søster også kontakt med far. Far leverte barna til Søster ved overlevering til mor, fordi han ikke ville treffe mor ansikt til ansikt.

Den største forandringen skjedde da mor og far var sammen. Han begynte å gjøre og si ting som var uvanlig. For eksempel begynte han å spørre om ungene hadde vært syke når de var hos Søster. Hun svarte nei, og han begynte å spørre om de hadde utslett. Så nedla han forbud mot at barna skulle være ute i sola for lenge, dernest sa han at de ikke fikk bade i klor. Søster oppfattet dette som snålt. Så eskalerte det med den nettsiden som far laget. Mor ba Søster om å se på den siden, siden mor ikke orket å se på den. Søster synes det var ekkelt å se denne siden. På den siden la far ut opptak av mor, som han mener beviser at mor manipulerte og angrep ham. Men det Søster hørte på opptakene at det mor prøvde på var å hjelpe far, og at det at det var han som hadde problemer. Det lå også bilder av barna der, men de var ikke så forferdelige at Søster tenker at de kan være til skade for barna.

Far hjemmeside bekreftet at han har store mentale problemer. Men det har vært en eskalering i fars tilstand. Søster og mannen hennes oppfatter at det gikk over styr for ham etter at Nova ble født. Etter hvert isolerte han seg mer og mer og gikk han ikke ut av huset, kom ikke lenger på besøk og bidro ikke noe til familielivet. Han hilste på Søster og familien når de kom på besøk, men var mer tilbakeholdende enn tidligere. Søster vet at det er flere i fars familie som har store problemer, og synes det er trist at far også har fått det.

Søster kjente far i ett år før han og mor ble kjærester, fordi de jobbet sammen. Hun hadde aldri trodd at far skulle bli psykisk syk! Han har blitt et skall av den han var. Da Søster traff far var han sosial, morsom og glad. Han var en «badass telefonselger», og var alltid den som pushet andre til å bli bedre. Han var svært familieorientert, og tok ikke side når Søster og mor hadde søskenkrangler. Far forsøkte alltid å få familien til å gjøre ting sammen. De endringene som inntraff hos far, kom svært overraskende for Søster, og hun er fortsatt veldig glad i far. Søster har ikke snakket med far siden bursdagen til Leon i april.

Søster hadde noe kontakt med far da han var i Spania også, fordi barna ringte til Søster på facetime. Da snakket hun også med far noen ganger. Hun spurte hvordan deg gikk, og far svarte at det gikk bra.

På spørsmål om hvordan mor er som mamma svarer Søster at hun er mamma-bjørn, som alltid

setter barna og deres behov først. Mor og far hadde dårlig råd i den tiden som far ikke jobbet, men hun sørget alltid for at barna hadde det de trengte, og satt dem lang foran seg selv. Søster beskriver kontakten mellom mor og barna som veldig veldig bra. Nova er ekstra knyttet til mor, og Søster tror det kommer av at da hun ble født så var ikke far mentalt til stede. Gabriel er en følsom type, som alltid har følt seg fri til å uttrykke de innerste følelsene sine til mor. Leon var den førstefødte, og det har alltid vært et sterkt bånd mellom ham og mor.

Søster er superglad for at Leon kom tilbake til mor. Hun var litt redd for at han skulle ha forandret seg i den tiden han var hos far, siden far hadde fortalt ham så stygge ting hos mor. Leon og søsknene var en ukes tid hos Søster i sommer, og de har truffet hverandre jevnlig etter den tid. Leon har bare vist glede etter at han kom til mor. Mor og hennes familie har valgt å ikke spørre så mye om det som skjedde i Spania, men heller sette søkelys på hvordan de har det nå. Leon har heller ikke på eget initiativ sagt noe om hvordan han hadde det i Spania, bortsett fra at han ikke hadde så mange venner der. Han snakker ikke om allergier, utslett eller sykdom. Søster har aldri sett et eneste utslett eller reaksjoner hos noen av barna.

Felleskapet mellom Leon og de andre i familien er veldig fint. Nå når han bor med mor har Leon fått gode venner, og hun har også hjulpet ham med å reetablere kontakt med de gamle vennene sine. Og det har gått fint!

Søster vil gjerne at det skal stå i samtalereferatet at Søster og de andre i mors familie er veldig glade i far, selv om hun absolutt mener at mor er den av partene som er best skikket til å ha omsorgen for barna. Men barna trenger samvær med sin far. Han var en svært god pappa, inntil han forandret seg og ble overopptatt av allergier og sykdom. Slik det er nå synes ikke Søster at han er egnet til å ha daglig omsorg for barna.

3. Vurderingsdel

Mandatpunkt 1. Gi en beskrivelse og vurdering av utviklingsstatus og omsorgsbehov, og drøft hva eventuelle avvik kan skyldes.

Utviklingsstatus og omsorgsbehovene til Leon Scott-Ross Schmidt, 13 år og 7 måneder.

Ifølge mor har Leon fulgt alle kurver ved helsestasjonen, og det var ingenting ved hans tidlige utviklings om skulle tilsi at han har medfødt lyte eller skade. Mor, far og Leons kontaktlærer har gitt informasjon om Leons utviklingsstatus. Leon ble utredet ved PPT i april 2019, og vurderingene derfra er tatt i betraktning i denne vurderingen.

Leons utviklingsstatus.

Kognitiv utvikling.

Mor oppfatter Leon som en smart gutt, som forstår mye. Hun synes det litt tidlig å fastslå hvordan han ligger an faglig, siden hun først fikk ham tilbake til seg i mai i år. Mor ser at Leon sliter med norsk og matte, og hun mistenker at han kan ha lese- og skrivevansker. Far vurderer at Leon som en smart gutt, som er langt foran andre barn på hans alder når det gjelder å forstå verden rundt seg. Far har hjulpet Leon med lesing og regning, og han har fått Leon fra å være dyslektiker og AD/HD barn til å bli ajour faglig. Da far overtok Leon mestret han kun 60% av gjennomsnittet, mens han nå bare ligger 7% bak de andre. Far har også hjulpet ham ajour med matte, men det klarte ikke skolen i Farsund å avdekke på sine prøver. Totalt sett tror far at Leon ligger like bak snittet for andre elever. Leons kontaktlærer har

videresendt resultatene hans på de nasjonale prøvene. Disse viser at Leon er den av 54 elever som har færrest poeng på lesing, og han skårer lavt på engelsk og matte. Læreren oppfatter ikke at Leon har problemer i retning AD/HD som kan forklare de faglige vanskene, heller at han har mye å tenke på i forhold til dette med foreldrene. Videre at Leon strever med å uttrykke seg muntlig, og spesielt med å sette ord på følelsene sine.

Sakens dokumenter viser at i juni i 2017 var Hallagerbakken skole bekymret for Leons faglige og sosiale utvikling. Skolen beskrev Leon som utagerende, han kom ofte i konflikter, forstyrret undervisning, og sa selv at han ikke hadde en nær venn. Leon ble utredet ved evnetesting ved PPT i april 2019. Han ble urolig og ga fort opp under testingen. Resultatene lå i nedre del av totalområdet. Hans styrke var verbale oppgaver.

Sosial utvikling. Mor, far og kontaktlæreren oppfatter at Leon er godt sosialt utviklet. Han får fort et overblikk over den sosiale situasjonen, får hurtig venner og har gode vennerelasjoner.

Emosjonell utvikling. Mor ser at Leon strever med følelsene sine, fordi han nå ser nå at noen av de tingene som far har overbevist ham om ikke stemmer, som at han ikke blir syk av å bade i klorvann. Men det er andre ting som far har sagt som han enda tror på, som at mor har ødelagt livet til far. Mor tror at det må være forvirrende for ham, og vondt for Leon å få det han lærte av far til å henge sammen med det livet han lever nå. Far ser det slik at Leon ble deprimeret da mor fikk ham til å slette bevismateriale, bortsett fra det er han en glad gutt. Han ser altså Leons emosjonalitet i direkte sammenheng med konflikten mellom ham og mor, og at Leon blir trist dersom han er på mors side. Kontaktlæreren til Leon oppfatter ikke at han har emosjonelle vansker, men ser at han kan bli frustrert når han ikke klarer å uttrykke følelsene sine.

Motorisk utvikling. Alle informanter oppfatter at Leon har god motorisk utvikling.

Fysisk utvikling, kroppslig helse. Leon deltar i all aktivitet på skolen uten at det legges til rette for ham på noe vis. Han deltar i svømmeundervisning i basseng med klorvann, omgås papir og får papirer med hjem. Skolen har ikke sett noen tegn til allergiske reaksjoner som utslett, elveblest eller pustevansker. Han har bodd hos sin mor siden mai, sammen med en katt. Mor har heller ikke sett tegn til allergiske reaksjoner. Sakkyndig snakket med Leon i mors hjem, og observerte ham der over et par timer, og katten var også til stede. Leon hadde ikke utslett, og var ikke tungpustet. Fars antakelse om at Leon har potensielt livstruende allergiske reaksjoner ved eksponering for klor, papirstøv og husdyr er altså ikke riktig. Leon har tannhelseproblemer, og mor hevder at dette skyldes at far ikke har fulgt opp Leons tannhygiene og tannhelse i den tiden som far hadde ansvar for ham. Han har også en plagsom vorte i hånden som burde ha vært behandlet tidligere.

Vurdering av Leons utviklingsstatus.

Det vurderes at Leon har vansker når det gjelder kognitiv utvikling. Far har ikke rett når han hevder at Leon er særskilt begavet. Han har heller ikke rett når han hevder at han har fått Leons fungering til å gå fra svak, til å bli rett under gjennomsnittet. Leon er dessverre svakt fungerende skolefaglig. Det kan hende at mor har rett i sin antakelse om at Leon har en spesifikk lærevanske innen lesing og skriving, som dyslexi. Det er også mulig at Leon har en mer generalisert lærevanske, og at han er svakt fungerende generelt sett, slik PPT utredningen fra 2019 antyder. Det har vært en god utvikling fra det som refereres i dokumentsamlingen fra Hallagerbakken skole, og frem til i dag. På det tidspunktet slet han med dårlig tilpasning til skolen, men nå er ikke Leon lenger utagerende, han kommer ikke ofte i konflikter og han har gode venner. Leon var urolig og strevde med å gjennomføre delprøvene i evnetesten i 2019, og det er uklart hvor mye dette påvirket resultatet. Evneprøven fra 2019 er altså ikke valid nå.

Leon er den av barna som har vært eksponert for fars avvikende virkelighetsforståelse i det

lengst tidsrommet, uten korrigerende informasjon fra andre. I den tiden hvor far var Leons primære og eneste kilde til trygget og omsorg påvirket han Leon til å tro at både ham selv, far og søsknene hadde alvorlige, og mulig livstruende allergiske reaksjoner. Videre at hans mor bevisst forsøkte å dekke over dette, at hun derfor var til fare for ham selv og søsknene, og at mor motarbeidet far som var den eneste som kunne redde barna. Videre at skoler, barnevern politi og domstol konspirerte mot far. Graden av fars påvirkning på Leons forståelse av seg selv og verden rundt ham gjenspeiles i dommeravhøret i denne saken, hvor Leon langt på vei gjentar fars påstander. Far har tatt mange skjulte opptak, og publisert noen av dem på hjemmesiden sin. Leon tok også opptak av dommersamtalen, selv om han fikk forbud mot dette. Dommeravhøret viser altså at Leon hadde overtatt fars verdensbilde, og det må ha vært svært forvirrende for ham. Samtidig fikk han mangelfull skolegang i tiden med far, og far isolerte ham fra påvirkning fra mor, øvrig familie og andre som kunne ha påvirket Leons virkelighetsoppfatning. Hvordan har denne påvirkningen og isolasjonen påvirket Leons læreevne? Det anbefales at det gjennomføres ny utredning av både spesifikke og generelle lærevansker så snart Leon har kommet til mer avklaring i forhold til lojalitetskonflikten. Videre at skolen kartlegger hans sterke og svake sider faglig, og tilrettelegger for undervisning som tar hensyn til manglende ved hans skolegang i den tiden han var med far.

Mor ser at Leon har det vanskelig når det som far har overbevist Leon om viser seg å ikke stemme. Barna og mor skal til Stine Sofie stiftelsen, og forhåpentligvis får Leon anledning til å etablere et mer helhetlig verdensbilde under dette oppholdet.

Drøfting av hva avvik kan skyldes.

Det er uklart om Leon har medfødt skade eller lyte, siden den utredningen som ble gjort av PPT i 2019 bør vurderes som invalid nå. Han strever med sin skolefaglige utvikling, men det er uklart hvor stor innflytelse de før nevnte sterke miljøbelastningen som han har vokst opp med har i dette bildet.

Lojalitetskonflikten som Leon lever i er forbundet med øket risiko for psykisk uhelse for barn, men det er ikke indikasjoner på at han har manifeste vansker med sin psykiske helse nå. Lojalitetskonflikten han står i vurderes likevel som bekymringsfull. Leon er nå 13 år og 7 mnd, og på vei inn i puberteten, med de utfordringer denne fasen stiller ungdom overfor. Leon er knyttet til- og glad i begge foreldrene sine. Det må være svært forvirrende for ham å både oppleve store kroppslige, hormonelle og psykologiske endringer, samtidig som han bærer i seg både fars og mors verdensbilder, og tilknytning og lojalitet til dem begge. Særlig det at fars verdensbilde som er å avvike den virkeligheten som Leon nå forholder seg til i det daglige, legger trolig stort press på Leons lojalitet over for far. Der er en fare for at Leon, når han står i dette krysspennet, får ytterligere utfordringer ut over de vi allerede kjenner til at lojalitetskonflikter gir barn. Leon kan nok lett oppleve at han svikter sin far, og utvikle samvittighetskvaler. Det er nok vanskelig for ham å snakke med mor om dette. For hvordan vil det føles for Leon dersom han forteller mor om fars tanker og virkelighet, som han selv delte å lenge, og denne virkelighetsforståelsen blir devaluert? Mor kan vel vanskelig ta imot fars tanker med annet enn avvisning og forakt? Vil det kunne oppleves et svik mot far, og mot tilknytningen til ham, dersom Leon snakker med mor om fars tanker? Det vurderes at Leon har behov for å snakke gjennom tiden med far og fars tanker, så han kan finne en egen forståelse, som også muliggjør gode samvær med far i fremtiden. Det blir det nok ikke helt lett for Leon å få til. Både fordi han generelt sett strever med å finne ord, og fordi samtaler vil kunne aktivisere lojalitetskonflikten. Leon vil derfor antakelig ha behov for å bearbeide lojalitetskonflikten sammen med en voksen som ikke er en del av konflikten, antakelig en terapeut.

Totalt sett vurderes det som sannsynlig at Leons utvikling har blitt hemmet av: fars bevisste

påvirkning hvor han har introdusert et avvikende verdensbilde preget av konspirasjoner og han har demonisert mor og satt Leon opp mot henne, savnet etter mor og søsknene, mangelfull skolegang og sosial isolasjon fra andre far.

Leons omsorgsbehov.

Det vurderes at Leon står i en lei lojalitetskonflikt mellom sine foreldre, som har potensiale i seg til å gjøre hans videre utvikling vanskelig. Han er åpenbart glad i begge foreldrene sine. Han har hatt den daglige omsorgsbasen hos far siden han tok med seg barna til Gran Canaria i 2020. Da hadde han ikke samvær med mor ut over internettkontakt, og etter at mor hentet de to minste barna var det tilnærmet ingen kontakt mellom dem. Siden mai i år har Leon hatt sin omsorgsbase hos mor sammen med sine to søsken, og han har ikke hatt samvær med far.

Far representerte den daglige trygghet og forutsigbarhet for ham i tiden i Spania, og mor representerer denne tryggheten nå. Det vurderes at Leon står i en emosjonell skvis mellom foreldrene. Det tar mye krefter fra barn å leve i spenningsfeltet mellom ønsker og virkelighetsoppfattelsen til to foreldre som er uenige. I denne saken er det også slik at far aktivt har gått inn for å begrense Leons kontakt med sin mor, og at han har gått svært langt i å få Leon på sin side, mot mor.

Det er kjent at foreldrekonflikt er utfordrende for barn, og da spesielt konflikt som vedvarer over tid, slik det er mellom mor og far i denne saken. Forskning rundt skadevirkningene for barn som lever med foreldrekonflikt blir gjennomgått i en artikkel ved Rådet for Psykisk Helse som heter: Det er gøy å være barn, men kjedelig når foreldre krangler (link: <https://psykiskhelse.no/psykiskoppvekst/relasjoner/det-er-goy-a-vaere-barn-men/>.) Forskningen som gjengis i artikkelen indikerer at foreldrekonflikt er spesielt skadelige når foreldre bruker destruktive konfliktstrategier som trusler, fornærmelser, verbal og fysisk aggresjon eller at foreldrene kobler seg av følelsesmessig eller går i forsvar. Barn som opplever slike destruktive konfliktstrategier kan få vansker på en rekke områder, som: angst og depresjon, utagering og atferdsvansker, kognitive vansker med lærings- og skoleproblemer, søvnvansker, svekket sosial kompetanse og fysiske problemer. Det er et doseforhold, slik at øket eksponering for destruktive strategier over tid kan føre til øket intensitet av problemene. Det er spesielt risikabelt for barnet dersom foreldrene involverer barnet som part i konflikten, slik far har gjort.

Det er vanlig at barn opplever lojalitetskonflikt etter skilsmisse. Noen løser det ved et rettferdighetsprinsipp, og ønsker å dele sin tid likt med hver av foreldrene. Andre allierer seg med den ene, og mot den andre. Den lojalitetskonflikten som Leon bærer på vurderes som særlig sterk, og vanskelig å finne en løsning på for ham. Leon sa til den sakkyndige i denne utredningen at han ikke ville uttale seg om dette med allergi, fordi han ikke ville ta stilling for den ene av foreldrene, mot den andre. Sakkyndige oppfatter det slik at Leon ikke vil ta stilling til foreldrekonflikten, og den lojalitetskonflikten som han bærer på. Det å ikke ta stilling er en annen strategi enn for eksempel å si at begge er like gode. Det Leon gjør er å *unnlate* å ta stilling. Det viser nok at Leon er i en sårbar fase, og kanskje kan han lett overta fars verdensbilde igjen dersom han blir utsatt for fornyet påvirkning? Leon bør få hjelp til å etablere en virkelighetsforståelse som ikke er avvikende, til støtte for sin videre utvikling.

Far og Leon er av samme kjønn, og det må antas at Leon identifiserer seg med sin far. Så hvordan blir det for Leon når han tar inn over seg at hans far lever i et avvikende verdensbilde? Vil han fremdeles velge å ikke forholde seg i særlig grad til foreldrekonflikten etter hvert som ungdomstiden tar til, eller vil han løse lojalitetskonflikten ved å alliere seg med en av foreldrene, mot den andre? Hvordan vil det påvirke hans identitetsutvikling dersom han kraftig tar avstand fra far, som representerer halvparten av genene hans? Vil han da psykologisk sett også ta avstand fra halvparten av

seg selv? Og hvordan vil så det påvirke ham? Selv om det ikke er mulig å svare på disse spørsmålene nå, reises de for å illustrere at den lojalitetskonflikten som Leon står i påfører ham en rekke sårbarheter, som gir grunn til bekymring for hans videre psykologiske utvikling og tilpasning. Dessuten er det slik for Leon at han strever med å finne ord på følelsene sine og uttrykke seg. Det må antas at lojalitetskonflikten har påvirket Leon, slik at han har større vansker med å finne verbale uttrykk enn han ville hatt dersom far ikke hadde involvert ham i sitt verdensbilde, med angst for sykdom, og kamp mot mor og instanser som barnevern, politi, skoler og domstol. Det blir svært vanskelig å vurdere det innbyrdes styrkeforholdet når det gjelder Leons sårbarheter. Er det mest slik at han har er født med svake kognitive evner, og at det er derfor han strever med å uttrykke seg? Eller er det å mest at fars påvirkning har hemmet Leons evne til å uttrykke seg selv og sine følelser? Antakelig er det et uheldig samspill mellom Leons kognitive begrensninger og påvirkningen fra far. Det vurderes at lojalitetskonflikten sammen med mulige kognitive vansker gjør det vanskelig for Leon å utvikle et selvstendig verdensbilde.

Antakelig er det også slik at Leon opplever at han må ta stilling i den lojalitetskonflikten han bærer på, når han bes om å uttale seg om omsorg og samvær. Det er nok en sårbar posisjon for ham. Så selv om Leon har rett til å bli hørt, vurderes det som til hans beste at han opplever at retten tar stilling til omsorgs- og samværsspørsmålet, uten at Leon må stå til ansvar for det som besluttes.

Vurdering.

Det vurderes at foreldrekonflikten medfører risiko for Leons mentale helse. Det at han opplever at far involverer ham i konflikten og forsøker å få ham på sin side vurderes som spesielt risikabelt. Det vurderes at Leon står i en ekstra giftig lojalitetskonflikt, og at det er far som er pådriver i denne konflikten, og som bærer ansvaret for at Leon strever med sin tilpasning. Videre at Leon antakelig har en medfødt sårbarhet når det gjelder å uttrykke seg, og at far ved å involvere ham i sin kamp mot mor og instanser har aktivisert denne sårbarheten, og bidratt til å hemme Leons kognitive og emosjonelle utvikling. Det er også slik at det er en opphopning av alvorlig sinnslidelse i fars slektstre, og det må tas i betraktning at han og søsknene har en genetisk betinget sårbarhet for å utvikle mental helseproblemer. Han har altså et ekstra behov for en trygg, stabil og oversiktlig omsorgssituasjon, for å forebygge at han utvikler alvorlige psykologiske vansker.

Leons sosiale evner er en klar beskyttende faktor (resilliensfaktor). Alle komponenter beskriver ham som en gutt med et stort sosialt talent, som klarer å få venner der han til enhver tid er. Sosial isolasjon er en viktig prodromalfaktor for utvikling av alvorlig sinnslidelse, og Leons sosiale talenter er en viktig resilliensfaktor. Det vurderes at omsorgsbasen hos mor også er en resilliensfaktor for Leon. Han har stabilisert seg hos henne, reetablert søskenrelasjoner og har hentet opp viktige vennskap. Mor tilbyr viktig emosjonell omsorg, rutine og stabilitet i Leons hverdagsliv, og representerer normalitet og kontakt med samfunnet rundt ham.

Leon har behov for å komme til mer avklaring i forhold til de temaene som far har innprentet ham med. Er det virkelig slik at mor har hacket far, og at hun er årsaken til at far ikke har jobb og penger? Utsetter mor Leon og søsknene for livsfarlig eksponering for allergener, som kan gi annengradsforbrenning og livsfare? Eller er det slik at fars verdensbilde er avvikende? Det er mulig at oppholdet ved Stine Sofie senteret kan hjelpe ham til å sette ord på disse dilemmaene. Men antakelig er det slik at Leons begrensninger medfører at han vil ha behov for mange repetisjoner, og gjentatte drøftinger, for å klare å sortere dette i sin indre tanke- og følelsesverden.

Betydningen av en stabil omsorgssituasjon i årene fremover kan nok ikke vektlegges for høyt. Leons kontaktlærer beskriver ham som et trygt og godt tilpasset barn, og omsorgsbasen hos mor må

nok tilskrives brorparten av æren for at Leon har klart å slå seg til ro, og at han har reetablert viktige søskenrelasjoner, relasjoner til annen familie og gode vennskap.

Utviklingsstatus og omsorgsbehovene til Gabriel Scott-Ross Schmidt, 10 år.

Gabriels utviklingsstatus.

Ifølge mor har Gabriel fulgt alle kurver ved helsestasjonen, og det var ingenting ved hans tidlige utviklings om skulle tilsi at han har medfødt lyte eller skade. Mor, far og Gabriels kontaktlærer har gitt informasjon om Gabriels utviklingsstatus.

Kognitiv utvikling. Mor oppfatter Gabriel som en smart gutt, som er flink på skolen. Han strever nok litt med engelsk skriftlig, og synes matte er vanskelig, men skjønner det når han får det forklart. Hun tipper at han ligger i øvre midtsjikt når det gjelder matte. Far oppfatter Gabriel som smart, lærevillig. Han er avhengig av et godt læringsmiljø hvor han kan slappe av, men om han får det er han skoleflink. Gabriels kontaktlærer fortalte at han ligger litt under gjennomsnittet når det gjelder lesing, engelsk og matte på de nasjonale prøvene. Men når han har lært matematiske prinsipper hender det at han klarer å anvende de innen andre matematiske emner. Gabriel er aktiv i timene, han har en fin utvikling, og kontaktlæreren er ikke bekymret for hans evnenivå eller den faglige utviklingen.

Emosjonell utvikling. Mor tror Gabriel har blitt traumatisert av den uroen som har vært rundt far. Han har problemer med å regulere følelsene, og kan fort bli veldig lei seg og veldig sint. Hun tror at Gabriel har gått med et sterkt savn etter sin far og storebror da de var i Spania. Mor oppfatter Gabriel som uredd og glad, og hun oppfatter ikke at han er deprimert eller engstelig. Far oppfatter at Gabriel er en veldig bestemt person, og at han kan bli sint dersom han er i uheldige omgivelser. Men han er ikke engstelig eller usikker. Kontaktlæreren fortalte at Gabriel har hatt vansker med å regulere sinnet sitt. Han kunne bli eksplosivt sint, og da kunne han utagere. Det har vært en god utvikling, og Gabriel styrer sinnet sitt mye bedre nå. Læreren hans beskriver at de to har en god relasjon, og at hun har hjulpet Gabriel med å etablere gode selvreguleringsstrategier, og hun oppfatter at han er trygg på skolen, og trygg i seg selv nå.

Sosial utvikling. Mor beskriver Gabriel som en sosialt sterk gutt, som har nære venner. Det hender at han kommer i konflikt med andre barn, men han er godt likt. Far ser på Gabriel som en veldig sosial type, som får venner over alt. Han hadde ikke konflikter med medelever da han var hos far, men har fått det hos mor. Kontaktlæreren beskrev Gabriel som en leken og glad gutt, som har fått mange venner. Da han kom fra Spania og begynte ny på skolen var det en del konflikter rundt ham, og andre elever kunne oppfatte ham som skremmende og kontrollerende. Skolen satt inn tiltak rundt ham, og de har gitt god effekt, slik at Gabriel nå fungerer godt sosialt.

Motorisk utvikling. Mor beskriver Gabriel som lite interessert i sport og idrett, men med god motorikk. Far mener at Gabriel har topp motorisk utvikling. Kontaktlærer beskriver også Gabriels motoriske utvikling som god, skjønt han strever noe med håndskriften.

Helse / sykdom. Mor oppfatter ikke at Gabriel har noen helseproblemer. Far er overbevist om at han Gabriel lider av alvorlig allergiske reaksjoner. Skolen har ikke sett tegn til utslett, pustevansker eller andre indikasjoner på at Gabriel reagerer på klorvann, papir eller noe annet, og ser ikke at han har behov for tilrettelegging.

Vurdering av Gabriels utviklingsstatus.

Gabriel har ingen skolefaglige vansker, og må beskrives som et barn med god kognitiv utvikling. Han strevde når det gjelder emosjonalitet, og skolen beskriver at han hadde kraftige sinneutbrudd hvor han også har utagert. Selvreguleringsvanskene var på det sterkeste rundt skolestart, da Gabriel kom fra Spania og sin far, og har avtatt etter at skolen har satt inn tiltak, og er ikke lenger et

problem. Han er sosialt kompetent, og en populær venn. Men selvreguleringsvanskene ga ham også sosiale problemer da han flyttet tilbake til sin mor i Norge, fordi de andre barna kunne oppfatte ham som skremmende.

Hvorfor ble Gabriel så sint og utagerter da han flyttet til mor? Det kan hende at far har rett, og at Gabriel ikke hadde disse problemene da han bodde hos far. Det er vanskelig å vite. Mor har sikkert rett i at Gabriel ble sint og frustrert fordi han ble traumatisert på grunn av uroen rundt far, og at han savnet sin far og Leon. Dessuten var far den eneste omsorgspersonen i tiden i Spania. Gabriel måtte forholde seg til at den personen som representerte tryggheten for ham, også var i konflikt med skolen hans, og at trygghetspersonen var veldig redd for at vanlige stoffer i omgivelsene skulle skade Gabriel, søsknene og ham selv.

Vurdering av hva avvik kan skyldes.

Det må antas at Gabriel ikke har medfødt lyte eller skade. Han har tatt et tydelig standpunkt mot fars syn på farene ved eksponering for allergener. Likevel er han utvilsomt knyttet til sin far, og han bærer på en lojalitetskonflikt. Lojalitetskonflikten er nok ikke like giftig for Gabriel som den er for Leon, siden Gabriel er tydeligere etablert i omsorgsbasen hos mor og har vært det i lengre tid. Han hadde også støtte i sine søsken i den tiden som far var hans omsorgsperson, og det er også mulig at far fungerte bedre i denne tiden. Det gjelder også for Gabriel at han som gutt i prepubertet går i møte sterke identitetsproblemer i sin psykologiske utvikling. Far representerer halvparten av Gabriels genetiske materiale, Gabriel er knyttet til ham, og han skal bli mann, som sin far. Gabriels tilknytning til far og lojalitetskonflikten han bærer på stiller ham over vanskelige utfordringer i årene som kommer. Det er nok også slik Gabriel bærer på et savn etter sin far, og det må være vanskelig for ham at far velger å ikke ha samvær.

Det vurderes at Gabriel har noen vansker med emosjonell regulering, og at årsaken er sammensatt: Savn etter far nå, savn etter sin storebror fra Gabriel kom tilbake til Norge, engstelse som følge av påvirkning fra far og lojalitetskonflikt.

Gabriels omsorgsbehov.

Gabriel har slått seg til ro hos mor, og det går bedre med ham nå. I samtale med sakkyndige i denne utredningen ga Gabriel klart uttrykk for at han vet at han ikke blir syk av de tingene som far sier at han blir syk av. Likevel sa han at han ønsker å bo 50% hos hver av foreldrene. Gabriel er knyttet til sin far, og han har behov for kontakt med ham. Han har også behov for å bli beskyttet mot fars feilaktige overbevisninger, og fars engstelse når Gabriel blir eksponert for stoffer som i realiteten er ufarlig for ham. Og han har behov for å finne ro i en stabil og oversiktlig omsorgsbasis, hvor også søskenrelasjonene er bevart.

Utviklingsstatus og omsorgsbehov for Nova Scott-Ross Schmidt, 7 år og 2 måneder.

Ifølge mor har Nova fulgt alle kurver ved helsestasjonen, og det var ingenting ved hennes tidlige utviklingsområde som skulle tilsi at hun har medfødt lyte eller skade. Mor, far og Novas kontaktlærer har gitt informasjon om hennes utviklingsstatus.

Novas utviklingsstatus

Kognitiv utvikling. Mor synes det virker som at Nova fungerer helt normalt. Hun er flink til å forstå hva som skjer rundt seg, og er en reflekterende jente. Mor tror at Nova etter hvert kommer til å være på omtrent det samme nivået som Gabriel. Far mener at Nova har det samme høye kognitive nivået

som Gabriel. Hun er svært godt begavet når det gjelder logikk. Evnenivået hennes viste seg ved at hun hun klarte å lære seg spansk på fem måneder. Novas kontaktlærer beskrev at hun er på et lavere nivå enn gjennomsnittet med tanke på skriving og lesing, men hun har hatt en god utvikling siden første klasse. Han var noe bekymret ved skolestart på grunn av at hun strevde med lesing- og skriving. Men siden hun har hatt en god utvikling er han ikke bekymret nå. Hun er sterk i engelsk. Når det gjelder matematikk fungerer hun helt gjennomsnittlig i forhold til de andre elevene. Nova er veldig motivert for å lære, og vil veldig gjerne få det til. Skolen er ikke bekymret for Novas kognitive og faglige utvikling.

Emosjonell utvikling. Mor oppfatter at Nova føler seg trygg, har nære venner, og trives i livet sitt. Hun er empatisk, og forstår hvordan andre har det. Men hun vil være perfekt, og gjøre alt riktig er nok i risikozonen for å utvikle «flink pike syndromet». Far beskriver at Nova kan «slå seg av» når hun får det vanskelig. Da klarer hun ikke å uttrykke tankene og følelsene sine. Far oppfatter at Nova blir frakoblet og apatisk når hun har allergiske reaksjoner på grunn av et eller annet stoff som hun ikke tåler. Novas kontaktlærer oppfatter henne som et barn som er genuint glad, og som har det bra. Det virker ikke som at gleden er et forsvar mot vonde følelser. Men Nova snakker ikke om det dersom det er noe som plager henne. Læreren hennes har lagt merke til at Nova aldri snakker om følelsene sine, og han har vært litt bekymret for om hun bærer på vanskeligheter som hun holder inni seg, uten å snakke om det.

Sosial utvikling. Mor beskriver Nova som en snill jente som er en populær lekekamerat. Mor synes at Novas sosiale utvikling er bra. Hun blir godt likt, og hun blir sett på som en empatisk person. Hun er nesten alltid blid, og det smitter. Far oppfatter at Nova har et sosialt talent, og at hun lett får venner. Kontaktlæreren beskriver Nova som en veldig sosial jente, som er en populær lekekamerat. Hun tar med alle i leken, og kan leke med hvem som helst.

Motorisk utvikling. Mor oppfatter Nova som den av barna som har best anlegg for sport. Hun trener ballett og turn, og hun elsker å trene! Hun er uredde og sterk, og langt fremme når det gjelder motorisk utvikling. Fars oppfatning er at Novas grov- og finmotoriske utvikling er veldig bra. Kontaktlæreren hennes oppfatter Nova er på et høyt utviklingsnivå både når det gjelder grov- og finmotorikk.

Vurdering av Novas utviklingsstatus.

Begge foreldrene hennes oppfatter Nova som skoleflink og godt kognitivt utrustet. Nova strevde med lesing i første klasse, men har hatt en god utvikling og læreren hennes er ikke bekymret for henne nå. Hun fungerer godt sosialt og har gode venner og er en populær lekekamerat. Hun beskrives som svært godt utviklet når det gjelder motorikk.

De tre informantene beskriver Novas emosjonalitet ulikt: Mor oppfatter Nova som glad, men som perfeksjonist. Far oppfatter at hun blir apatisk og emosjonelt flat når hun får allergiske reaksjoner. Læreren ser Nova som genuint glad, men at hun ikke kan eller vil snakke om det dersom det har skjedd noe leit, eller hun har vonde følelser.

I likhet med brødrene sine har Nova opplevd relasjonsbrudd. Hun var bare fire år da far tok med henne og brødrene til Gran Canaria. Det må antas at mor var den primære tilknytningspersonen til Nova på det tidspunktet, og separasjonen fra mor må ha vært vanskelig for Nova. Foreldrene hennes hadde planlagt at mor skulle komme ofte på besøk, men det lot seg ikke gjøre på grunn av Coronarestriksjonene som oppsto rett etterpå, og det gjorde nok at Nova opplevde en ekstra sår separasjon fra sin mor. Det må antas at relasjonen til far og til brødrene var beskyttende for henne. Nova ble som den eneste av søsknene plassert på en vanlig spansk førskole. Hun snakket ikke språket. Far forteller triumferende om hvor godt Nova klarte seg, og at hun lærte seg Spansk på fem måneder. Men hvordan var det for Nova å bli plassert i Spansk skole alene? Først mistet hun den daglige

omsorgen fra sin mor. Så ble hun, som et lite barn, plassert i en sosial situasjon hvor hun ikke forsto hva de andre barna sa, uten at far eller brødrene var der for å støtte henne. Det må ha vært svært vanskelig for henne. Kan det være en forklaring på hvorfor Nova ikke vil snakke om vonde hendelser, eller vonde følelser? At hun ble separert fra mor, og så overlatt til seg selv i en fremmed sammenheng hvor hun ikke forsto hva de andre sa, og ikke kunne gjøre seg forstått?

Oppi dette ble Nova, som brødrene sine, utsatt for fars verdensbilde. Det må vel ha vært ekstra skremmende og forvirrende for et så lite barn at far opplevde verden rundt så farlig, og oppfører seg så rart?

Nova går en ekstra utfordring i møte etter hvert som hun vokser opp, som hun vil trenge hjelp til å håndtere. Far har utlevert henne i betydelig grad på sin hjemmeside savemykids.net. Åpningsbildet på den siden er av Nova. Det ser ut til at hun er i småbarnsalder på bildet. Hun er dekket med røde merker, og hun gråter. Det er mye naken hud på bildet. Det fremkommer ikke av bildet, eller bildeteksten, at det angivelig er allergiske reaksjoner som forårsaker de røde merkene. Sakkyndig oppfattet det som merker etter vold, ved første øyekast.

Vi lever i en tid hvor foreldre blir advart mot å legge ut bilder av barna sine på sosiale medier. Spesielt bilder fra strand, og andre bilder med naken hud. Advarslene kommer både fordi barna selv skal få bestemme hvilke bilder av som skal være offentlig tilgjengelig av dem når de blir voksne, og fordi bilder som legges på sosiale medier er der for alltid. Videre er det kjent at slike bilder kan kopieres av mennesker eller AI som legger de ut på sider for pedofile på det mørke nettet, og bilden kan manipuleres, slik at innholdet blir annerledes og skremmende. Det bildet av nova som far har lagt på sin hjemmeside kan gis en annen mening, bare ved å legge til en tekstlinje til det. Det er ikke kjent om bildet av Nova har blitt spredt på en slik måte. Men det er en risiko. Siden bilder lett kan kopieres må Nova bære på denne risikoen hele livet sitt. Det er far alene som har utsatt Nova for dette.

Drøftelse av hva avvik kan skyldes.

Det må antas at Nova er uten medfødt lyte eller skade. I likhet med brødrene sine har Nova levd med savn etter mor i den tiden da hun var hos far, og savn etter far og Leon fra hun kom til mor. Det er nok slik at Nova også er preget av lojalitetskonflikt, selv om hun tydelig har tatt stilling mot fars skremmende forståelse av allergi og farene ved eksponering. Nova er tilknyttet sin far. Hun er bare 7 år gammel, og det må vær sårt og uforståelig for henne at far velger å ikke ha samvær med henne og brødrene.

Nova vil ikke snakke om vonde hendelser, og har lite ord for følelsene sine. Det vurderes som sannsynlig at separasjonen fra mor da hun var fire år gammel, flytting til et nytt land og blir plassert på Spansk førskole alene, fars avvikende verdensbilde og redsel for diverse stoff i omgivelsene påførte Nova emosjonelle belastninger som hun ikke var moden nok til å håndtere. Hun hadde nok heller ikke emosjonellstøtte fra tilknytningspersonen sin, som var far, og var nok ikke tilstrekkelig moden til å få en god forståelse av det som skjedde. Det antas at Novas emosjonelle forsvar ble fornektning, slik det er vanlig at barn i den alderen reagerer på belastninger hvor de ikke får reguleringsstøtte: Dersom man ikke snakker om det så finnes det ikke.

Novas omsorgsbehov.

Det er ingen grunn til å tvile på at Nova har det bra i livet sitt, og er genuint glad, slik læreren hennes oppfatter henne. Men det er ingen mennesker som bare møter glede og medgang i livet. Nova er nok dessverre dårlig rustet til å møte vanskelige situasjoner, fordi hun later som om de ikke finnes. På samme vis strever hun med å sette ord på vonde følelser. Dette bildet er ikke ensidig. Nova valgte å snakke med sakkyndig, og ba om å få gjøre det i sengen hjemme på rommet sitt, og at mor skulle ligge

inntil henne. Hun valgte altså det tryggeste stedet sitt og den tryggeste personen som emosjonell støtte. Det gir håp om at Nova kan tre ut av benekting som sin primære strategi for å regulere vonde følelser, og gå over i mer moden følelsesregulering. Nova har behov for trening i å stå i vanskelige situasjoner og lære seg konflikthåndteringsstrategier som handler om å snakke med de det gjelder om det som er vanskelig. Hun trenger også å trene på affektbevissthet, og kjenne igjen når hun får det vanskelig, for så å etablere strategier for å uttrykke og regulere vonde følelser, fremfor å skyve dem bort. Mor har en viktig rolle å spille her.

Vurderinger

Det vurderes at Nova er et sårbart barn, med ekstra omsorgsbehov. Hun er sårbar fordi hun i en tidlig fase har opplevd separasjon fra sin primære tilknytningsperson, har blitt flyttet til et annet land til en førskole hvor hun ikke kunne gjøre seg forstått eller forsto de andre, og utsatt for fars avvikende virkelighetsforståelse og skremmende oppførsel. Det vurderes derfor at Nova har et ekstra behov for en trygg, stabil og oversiktlig omsorgssituasjon.

Mandatpunkt 2. Beskriv og vurder foreldrenes omsorgs-/samværsevne i forhold til å oppfatte og ivareta (barnet)s behov.

2.1. Mors omsorgs- og samværsevner.

Ingen andre informanter enn far har vært bekymret for mors omsorgsevner. Fars bekymring handler om at mor ikke tar på alvor at barna lider av alvorlige allergiske reaksjoner, og at hun ikke gjennomfører slike tiltak som far gjør for å begrense barnas eksponering for allergener. Denne bekymringen vurderes som grunnlagsløs.

Observasjon av mor sammen med barna viste at hun ga dem god emosjonell omsorg. Hun mestret å møte deres emosjonelle behov og støtte hvert enkelt barn. Barna skoler fortalte og godt skole-hjem samarbeid, og at den praktiske omsorgen var på plass, ved at barna hadde rent tøy, riktig utstyr og mat.

Fars stefar og hans samboer hadde vært bekymret for fars psykiske helse i lang tid, på det tidspunktet som far tok med seg barna til Gran Canaria. Men hvorfor var ikke mor bekymret, som var den som tilbrakte mest tid sammen med ham? Mor har fortalt i denne utredningen at hun har vokst opp med et nært familiemedlem som hadde tvangslidelse, og at hun selv tror at hun ikke ble bekymret fordi hun var vant til, og aksepterte, noe sær og avvikende atferd. Det kan sikkert være en forklaring. Det er uansett slik at det er lett å være etterpåklok, og det er ingen som nå kan vite om far på det tidspunktet som han tok med seg barna ut av landet viste atferd som burde ha utløst varselklokker hos mor.

Det eneste ankepunktet ved mor som omsorgsperson kan være at det er hun som er den primære omsorgspersonen, til tre barn som alle strever med å uttrykke følelsene sine. Er det slik at mor ikke stimulerer, eller hemmer barnas evne til å uttrykke seg? Årsakene til barnas vansker med emosjonelle uttrykk er nok som før nevnt sammensatte, og ulike for hvert av de tre barna. Det vurderes ikke at barnas vansker med å uttrykke følelsene sine peker på en stor eller alvorlig svikt ved mors omsorgsevner, heller at hun nok kan ha behov for støtte når det gjelder å stimulere barnas emosjonelle ekspressivitet. Det anbefales at mor får tilbud om for eksempel COS kurs eller veiledning.

2.2. Fars omsorgs- og samværsevner.

Det vurderes at far har utsatt barna for omsorgssvikt i den tiden han hadde ansvar for dem. Den Norske Skolen på Gran Canaria sendte bekymringsmelding via sjømannsmisjonen, fordi barna hadde stort fravær, far ikke fulgte opp skolegangen tilstrekkelig og at han krevde fritak for obligatorisk undervisning på grunn av udokumenterte helseplager.

Covidpandemien vanskeliggjorde mors samvær med barna. Det ble gjennomført daglige samvær over internett, men far overvåket all kommunikasjon mellom mor og barna, og hemmet på den måten barnas mulighet til å formidle til mor realitetene når det gjelder hvordan omsorgssituasjonen hos far var. Far nedla også forbud ved skolen å gi mor informasjon, og blokkerte på det viset mors mulighet til å utøve sitt omsorgsansvar for barna.

Far utsatte også barna for en omsorgssituasjon som var preget av et skremmende og forvirrende verdensbilde. Hvordan var det for barna å leve i en omsorgssituasjon hvor far, som den trygge basen, hele tiden var redd for at ham selv og barna skulle bli alvorlig og kanskje terminalt syke? Hva gjorde det med barna når omsorgspersonen deres var redd for helt vanlige ting som klorvann, pollen og papirstøv? Og hvordan påvirket det dem å leve med de sikringstiltakene som far satte inn, som å stadig skifte av klær, vasking av kropp og hår og stryking av alle klær? Fars omfattende og inngripende sikringstiltak må vel ha understreket for barna at far var redd for slike stoffer?

Tilknytningsrelasjonen gir spedbarnet mulighet til å vurdere hva som kan være farlig: Dersom tilknytningspersonen viser med ansiktsuttrykk og kroppsspråk at noe er farlig, så blir barnet redd. Større barn lærer seg og også vurdere fare selv, men tilknytningspersonens emosjonelle signaler er likevel en sentral komponent i barnets vurdering av om livsverdenen er trygg. Så det er vel naturlig om fars redsel for allergener og de sikringstiltakene han satt inn opplevdes som skremmende for barna?

Fars mentale helse

Gundersen som var sakkyndig i denne saken etter bvl § 61.1 oppfattet far som psykisk syk. Det gjorde også barnevernet i Lister, fars stefar og stefars mor og mor. Det skal ikke stilles diagnoser i en sakkyndig utredning, siden diagnostikk helsevesenets og ikke rettens oppgave. Det anses dog som korrekt å peke på noen sentrale tema når det gjelder vanskene ved fars psykiske fungering, som påriver hans omsorgsevner.

Far fremstår som skråsikker når han forteller om allergiske reaksjoner, hvordan disse påvirker ham selv og barna, og tiltak for å begrense skadevirkninger. Han har ingen helsefaglig bakgrunn for de vurderingene han gjør, men er likevel helt overbevist om at han har rett, og at alle andre tar feil. Slik far snakker om dette så problemet hans bare å få bevis at han har rett, så vil alle forstå det. I samtale med sakkyndig klaget far over at ingen har tatt bryet med å gå ordentlig inn i bevisene hans, som han har lagt ut på sin hjemmeside. Det var bakgrunnen for at hjemmesiden hans har blitt grundig gjennomgått i denne utredningen. Det som far mener er bevis fremstår for denne sakkyndige som rotete og uoversiktlig informasjon, som på ingen måte viser at det er en sammenheng mellom eksponering allergener og røde utslett hos barna. For eksempel har far lagt ut bilder av at barna er røde i huden, og at skriver at mor påførte solkrem på barna for å dekke over at de hadde allergiske utslett. Men det må vel betegnes som vanlig å smøre barn med solkrem når man er på Gran Canaria? Og det er vel ikke utenkelig at barna har blitt røde i huden når far har skrubbet bort solkremen? Likevel er bildene ugiendrivelige bevis både på at barna har kraftige allergiske reaksjoner for far, og at mor bevisst har forsøkt å skjule dette.

Fars overbevisninger om allergiske reaksjoner som forklaringsmodell oppleves som svært

omfattende og universelle. For eksempel da han beskrev Novas emosjonelle utviklingsstatus. Far fortalte at Nova kan bli emosjonelt apatisk. Han nevnte som eksempel en episode hvor Nova ble rød i huden fordi hun hadde reagert med allergiske utslett på stoff i en barstol hun satt på. Men det er vel vanlig at man får rød og klam hud dersom man sitter med bar hud mot en barstol i varmen? Og Nova hadde vel andre grunner til å bli apatisk, for eksempel at hun som småbarn måtte gå alene på en førskole hvor hun ikke kunne gjøre seg forstått og ikke forsto det de andre sa? Far tror også at når guttene har i perioder var urolige, utagerte og hadde konsentrasjonsvansker så skyldes det allergi og kløe. Men guttene hadde da andre og store utfordringer i sitt dagligliv, som vist tidligere? Allergi får altså en voldsom forklaringskraft for far, ut over det som kan betraktes som innenfor vanlig realitetsoppfatning.

Fars avvikende forestillinger virker også svært rigide og vanskelige å endre. Realiteten er at ingen av barna har allergiske reaksjoner nå. Nå deltar de alle tre i vanlig undervisning og svømming på skolen, de bor sammen med en katt, uten at noen av dem får utslett, pustevansker eller andre reaksjoner. Far endrer likevel ikke sin forståelse, på tross av overveldende indikasjoner på at forestillingene hans er feilaktige. Fars forestillinger er så avvikende og rigide at de må betegnes i retning av vrangforestillinger.

Det vurderes videre at fars mistenksomhet og hang til konspirasjonstenkning er så gjennomgripende at det tyder på at han har høy paranoid beredskap. Barnevern, skoler, politi og domstol, samt de som har diagnostisert hans mor med Schizofreni: Far skal anmelde dem alle, fordi at de konspirerer mot ham. Det vurderes som symptomatisk at far ikke tør å sende en lang redegjørelse som han har skrevet over til retten, av frykt for at noen i rettsvesenet skal endre teksten hans. Det er neste noe Don Quixotes over far, for å låne en beskrivelse fra verdenslitteraturen, der han ser seg selv i edel kamp mot overmakten. Don Quixote sloss mot vindmøller, som han så som farlige kjemper. Far slåss mot en rekke instanser, som han ser som fiender som vil kneble ham og bevisene hans. Sakkyndig forstår fars kamp mot instansene som et uttrykk for at han er redd. I hans indre verden er han og barna omgitt av farlige stoffer, som han holder fra livet med en rekke ritualer. Det antas at hans paranoide beredskap er fars forsvar mot angsten.

Hva er det så som gjør at en person uten helsefaglig bakgrunn, er så overbevist om at det er han som har rett og alle andre tar feil? Dette må da kunne betegnes som tegn på grandiositet? Grandiositeten viser seg nok også i dette at far hevder at han 'fikset' Leons problemer med lesing og skriving. Far har ingen pedagogisk utdanning eller bakgrunn, men mener likevel at han i løpet av 3,5 mnd løftet Leons ferdigheter fra et svært lavt nivå, nesten opp på gjennomsnittlig nivå for aldersgruppen. Far viser til en lesetest for å underbygge denne påstanden, og hevder at han med dette har klart å bevise at Leon ikke har dyslexi. Far tar dessverre feil. De nasjonale prøvene viser at Leon ligger langt bak de gjennomsnittet, og at han er den av 54 elever som hadde svakest prestasjoner når det gjelder lesing.

Far har fortalt om en rekke underlige sansefølelser. For eksempel at når han tar ut tøy fra vaskemaskinen, så kan han kjenne om klærne er uvasket eller dårlige. Med dårlig mener han at det er allergener på dem. Når far tar på klær som er dårlige blir fingertuppene kalde, han kjenner kribling i fingrene, mister energi og kan bli uvel. I en artikkel i Tidsskrift for Norsk Psykologforening fra 2014 med tittel: *Somatiske symptomer uten vesentlig medisinsk forklaring: bakgrunn, nosologi og kliniske betraktninger med relevans for psykologer*.

<https://psykologtidsskriftet.no/fagartikkel/2014/05/somatiske-symptomer-uten-vesentlig-medisinsk-forklaring-bakgrunn-nosologi-og> beskriver forfatterne at det i svært lang tid har vært kjent at man kan oppleve kroppslige symptomer som skyldes mentale forhold. Slike plager har fått mange merkelapper. I denne utredningen vil betegnelsen *somatisering* bli benyttet, i betydning: *et fenomen underlagt*

psykologisk ubehag hvor det er en somatisk presentasjon. Artikkelen beskriver at pasienter med slike vansker ofte har en klar formening om hva som skaper lidelsen deres og behandlingen av den, og de kan reagere negativt i forhold til annen konseptualisering. Dette gjelder nok også far, som forstår de somatiseringsymptomene han opplever når han tar på klær som et bevis på at han kan kjenner allergener med fingertuppene.

Sosial isolasjon er en faktor som henger sammen med øket risiko for utvikling av psykotiske lidelser. Det antas at fars fungering at gjennomgått en forverring de senere årene. Den tilstanden av isolasjon fra familie, venner og omverden ellers som han nå er i gir grunnlag for bekymring. Sakkyndig har opplevd det som vanskelig å følge fars argumentasjon, og forstå hans synspunkt, både i samtaler og ved gjennomgang av hans skriftlige redegjørelse og nettside. Informasjon som far selv mener er bevis på at han har rett, fremstår som desorganisert og fragmentert for sakkyndig. Det er mulig at dette peker på at far er i en tilstand av forvirring. Forvirring er et kjernesymptom ved alvorlige psykiske lidelser, og sakkyndig er dypt bekymret for den negative utviklingen som fars mentale helse tilsynelatende har gjennomgått de senere årene, og vil med dette innstendig oppfordre ham til å søke hjelp.

Vurdering fars omsorgs-/samværsevne i forhold til å oppfatte og ivareta barnas behov.

Det vurderes at far i liten grad klarer å oppfatte og ivareta barnas behov. Hans avvikende virkelighetsoppfatning preger ham i stor grad, og det vurderes som svært bekymringsfullt at far ser barnas opplevelser og emosjonelle fungering gjennom briller preget av hans avvikende forestillinger. Det vurderes at far i liten grad evner å oppfatte og ivareta barnas behov.

Det er likevel slik at far utvilsomt elsker barna sine, og hans ønske om å ta vare på sine barn er en drivende kraft ham. Det må legges til grunn at far selv oppriktig tror at barna er i faresonen for å bli alvorlig syke dersom ikke han, mor eller andre, skjærmer dem for allergener og gjør de forebyggings tiltakene som han mener er nødvendige. Selv om det fra fars side er omsorg og kjærlighet som er motivet, vil hans vrangforestillinger og paranoide beredskap trolig være svært skadelig for barnas videre utvikling.

17.11.23. Tilbakemelding på utredningen med far.

Telefonsamtale.

Formålet med samtalen var å gi far tilbakemelding på konklusjonene av utredningen.

Far fikk tilbakemelding om at ingen av barna har vist allergiske reaksjoner, hverken på skolen, eller da sakkyndig besøkte dem mor hjem. Far kommenterte at det betyr at alt er korrupt. Hjemmesiden hans beviser at barna har allergiske reaksjoner. Når barna har hatt utfordringer hele veien når de har vært med mor, og ikke med far, beviser det at han har rett. Far spurte om ikke sakkyndig har sett bildene på hjemmesiden hans som beviser at barna har allergiske reaksjoner? Sakkyndig kommenterte at det er bilder på hjemmesiden av at barna har utslett, og at sakkyndiges første inntrykk var at det så ut som merker etter vold. Både far og mor benekter vold. Sakkyndige sa videre men at det viktige nå er at ingen av barna har reaksjoner på skolen etter å ha lekt ute, deltatt i svømming i basseng med klorvann eller å ha håndtert papir, og at sakkyndig heller ikke observerte reaksjoner da han traff dem hjemme hos mor. Far sa da at sakkyndig med dette hadde beskyldt ham for å slå barna, og at sakkyndig bevisst unnlot å forholde seg til bevisene.

Far fikk så informasjon om at skolen forteller at alle barna har det bra, men at Leon ligger bakerst i klassen når det gjelder lesing. Far mener at det skyldes at Leon har gått tilbake i utvikling. Han lå godt an i Farsund, men har gått tilbake i ferdigheter etter at han flyttet til mor. Far sier at dette har han dokumentasjon på. Far sier at når sakkyndig formidler at det går bra med barna hans, så er det

feil. Han sitter på informasjon som viser at Leon har begynt å løpe rundt i klassen, og skriver fittesleiker og morrapuler på skolen, og det er ikke å ha det bra.

Sakkyndig formidler også at et fellestrekk ved barna hans er at de strever med å uttrykke følelser. Far sier at det skyldes at mor nekter dem å si det som er sant.

Far kommenterer sakkyndiges vurdering med å si at det er helt sykt hvordan vi fremstiller barna hans. Far sa videre: «dere har vært etter meg i 20 år, og det er helt sykt hvordan dere behandler barna mine». På spørsmål om hvem han snakker om når han bruker ordet *dere*, svarte far at det er denne sakkyndige, tidligere sakkyndig Gundersen, politiet, dommeren, skoler og offentlige instanser i Norge.

Far sa videre at han har tatt opptak av denne samtalen, og at den kommer til å bli lagt på hjemmesiden hans senere samme dag.

Sakkyndig sa at denne samtalen opplevdes som formålsløs, og avsluttet samtalen.

Vurdering av tilbakemeldingssamtalen med far.

Far tok overhodet ikke inn over seg funnene i utredningen, men beskrev straks sakkyndig som del av et korrumpert system som er ute etter ham. Videre fastholdt han at han har bevis på at barna ikke har det bra hos mor, og at de har kraftige allergiske reaksjoner. Han fremsto som helt fastlåst i sine forestillinger, og fortolket umiddelbart sakkyndiges vurderinger som del av et system som er ute etter ham. Dessverre ble vurderingene av far slik de er gjengitt tidligere styrket i denne samtalen.

Mandatpunkt 3. Beskriv og vurder den følelsesmessige tilknytning mellom barnet og foreldrene.

Barnesakkyndig kommisjon skriver i informasjonsskriv nr. 8 (2012) at når det bes om en vurdering av tilknytning, handler det om en vurdering av relasjonen mellom barnet og omsorgspersonene, og ikke vurdering av tilknytningskvaliteter slik disse begrepene brukes i utviklingspsykologien.

Tilknytning skjer både som relasjonelle erfaringer over tid, hvorav de tre første leveårene er de viktigste, og som en følge av delt genetisk bakgrunn, slik som det presiseres i det biologiske prinsipp. Leon, Gabriel og nova har alle hatt de tre første leveårene med begge foreldrene, og de er tilknyttet til begge to. Tilknytningen er såpass sterk at barna trolig vil ha med seg denne gjennom det meste eller resten av sine liv.

Mandatpunkt 4. Gi prognoser/vurder/drøft, i den grad det er psykologfaglig relevant, konsekvensene for barnet ved oppvekst hos hver av foreldrene /ulike samværsordninger/ikke samvær/forelderansvar.

Det er dessverre klare indikasjoner på at far har så alvorlig svikt i sin mentale helse at det er uforenelig med å ha omsorgen for barn.

Barna er knyttet til sin far, og de har behov for samvær med ham. De trenger å erfare samvær med ham, for å etablere og opprettholde et realistisk indre bilde av seg selv i relasjon med far. Dessverre vurderes det som sannsynlig at far vil fortsette å påføre barna ubehag ved å fortsatt innpode dem med sine avvikende forståelser når det gjelder allergi, og konspiratoriske tanker om at mor og verden ellers er ute etter å skade far, og hindre ham fra å redde barna. Dersom far gjør det vil det kunne hemme barnas videre utvikling, og det vurderes som mulig skadelig for barna dersom de blir utsatt for dette. Dette gjelder spesielt for Leon, som var under påvirkning fra far inntil for få måneder siden. Antakelig er det nødvendig med samvær under tilsyn for å forhindre at det skal skje.

For å skape trygghet bør rammene for samværet være tydelige og avgrenset i forkant. Dette

slik at alle parter og ikke minst barna kan vite nøyaktig hva de forholder seg til, og dermed hente ut positive gevinster av slike samvær. Det vil gi far mindre tid og mulighet til å dra barna inn i sin virkelig opplevelse dersom det planlegges felles aktivitet under samværene. Det er viktig at barna skjermes fra fars opplevelse av å være i konstant kampberedskap mot resten av verden under kontakt med ham.

Far fremstår som svært preget av mistenksomhet og konspirasjoner. Han er på feilaktig grunnlag overbevist om at mor forsøker å dekke over at barna får livstruende allergiske symptomer, og at hun derfor er til fare for barna. Med dette som bakteppe fremstår det som svært vanskelig, om ikke umulig, for mor å få til et samarbeid med far om barnas beste, slik foreldreansvaret forutsetter.

Mandatpunkt 6 – 9.

Risikomomenter har blitt drøftet fortløpende, og det er gitt uttrykk for tvil det der er tvil. Det er gjennomført observasjon av mor sammen med barna i hennes hjem. Far har ikke ønsket å gjennomføre samvær, og det har derfor ikke vært mulig å observere far og barna sammen. Barna har blitt informert om saken. De har fått sine uttalelser lest opp for seg, og har sagt seg enig i de samtalereferatene som er inkludert i denne utredningen.

Sluttkommentar med kritikk av eget arbeid

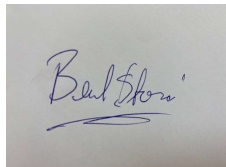
Sakkyndig har opplevd at mor har samarbeidet godt under utredningen. Det har vært enkelt å lage avtaler. Det var vanskelig å få kontakt og samtaler med far i starten av utredningen, men det løste seg etter hvert. De har begge åpnet sine hjem og deltatt i samtaler uten tegn til forstillelse. Far medgikk at han tok lydopptak av samtale med sakkyndig, som samtykket til dette.

Det må være svært vanskelig for far å lese mange av vurderingene i denne rapporten, siden han selv mener at han har bevis for at hans syn på saken er den riktige. Egne undersøkelser og komparentopplysninger gir imidlertid støtte til vurderingene som er gjort. Det gjør også den sakkyndige i denne saken opplever liten grad av tvil eller usikkerhet knyttet til vurderinger av hovedtemaene.

Vurderinger utdypes gjerne under en eventuell hovedforhandling. Det tas forbehold om at nye opplysninger kan medføre endringer av vurderinger og forslag til tiltak.

Kristiansand 17.11.23

Med vennlig hilsen

Sakkyndig psykolog Bent Schøgren Storå, PhD
Psykologspesialist